

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 8 - època 2 - número 50 - desembre 2000 - exemplar gratuït

A festive cake, likely a Creu de Sant Jordi, is the central focus. It is decorated with a dense layer of red jam and topped with two lit white candles. A small, rectangular, light-colored tag with the words 'FELICITATS' and 'CAP DE CREUS' is placed across the front of the cake. The cake sits on a white lace doily. The entire scene is surrounded by a vibrant, colorful confetti and streamer background, suggesting a celebratory atmosphere.

FELICITATS
CAP DE CREUS

Especial número 50

La inversió, estrella pressupostària

Es restaura la Creu

la merceria

**PUNT DE CREU
LLANES i
LABORS**

**MODA
DE BEBÈ**

**Carrer Gran, 32
Tel. 93 797 02 97
ARGENTONA**

C.V.A

Bones Festes

**Consultori Veterinari
ARGENTONA**

Tel: 93 797 23 89

Nou horari de consulta:

de dilluns a divendres de 17 a 20 h

Dissabtes matí de 10.30 a 13.30 h

Visites veterinari:

Cal demanar hora trucant en aquest horari
o les 24 h al 93 799 55 99

Consultori:

C/ Doctor Samsó, 26 - Argentona

Tel: 93 797 23 89

e-mail: albertlopezag@hotmail.com

Més de 10 anys al seu servei !

Per atenció fora d'aquest horari o urgències (24 h):

Nou Hospital Veterinari Mataró

C/ Pizarro, 86 - 08302 Mataró

Tel: 93 799 55 99

CENTRE D'ESTUDIS I TERÀPIES NATURALS

El **CETNA**
Roure

CURSOS DE FORMACIÓ EN:

- Reflexoterapia podal
- Iridologia
- Auriculopuntura
- Fitoteràpia
- Kinesiologia

**Grups reduïts
Matrícula oberta**

Per informació: Carrer Abat Escarré, 3
08310 Argentona - Tel. 93 797 05 97

Restaurant

La Torreta
d'Argentona

Ofereix

Una cuina natural amb ingredients de primera qualitat

*Les carns seleccionades,
cuites a la graella amb llenya d'alzina a l'estil de la cuina uruguiana.*

*Les pizzes i pans artesans, fets al forn de llenya,
amb els ingredients més clàssics heretats de la influència
de la cuina italiana al nostre país d'origen.*

Les pastes fresques amb les millors salses artesanes.

Les verdures crues amanides amb oli verge d'oliva.

Els pastissos i dolços més clàssics a Catalunya i Uruguay

**Informa
Menú**

1.200 ptes + IVA

Migdia de dimarts a divendres laborables

Pizza Jove

Dos gustos de pizza artesana, a escollir, i beguda.

Joves menors de 21 anys

Dijous a partir de dos quarts de nou del vespre

1.100 ptes.

Reserves de taula o menjador: Tel. 93 797 25 07
Puig i Cadafalch, 36 • 08310 Argentona

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
Número 50 - Desembre 2000 - 3.500 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argenton.
Edita: Ajuntament d'Argenton. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Arenas, E. Merino, F. Molist i A. Rodríguez.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CIU i PP.

Rúbriques: S. Cabré, F. Catà, J.C. Codina, R. Masó.
Col·laboradors periodístics: Eloi Aymerich, Oriol Calvo, Mercè Pérez, Montse Sogues.
Fotografies: A. Burguera, M. Duran, A. Güell, X. Lorente.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Pastís de celebració
dels cinquanta números
de Cap de Creus.
Fotografia de Marc Duran.

6-8. Cap de Creus arriba als 50

El butlletí municipal celebra l'efemèride plenament arrelat a les llars argentonines i força canviat en el seu aspecte respecte al número inicial de l'any 91. Al llarg de 50 números, la revista ha esdevingut un important punt de referència de la informació local. Exdirectors, lectors i membres d'entitats de la vila mostren la seva opinió en una petita enquesta.

9. La Creu de Sant Sebastià

Després de molt de temps en mal estat, la creu de terme és retirada del seu lloc i portada a restaurar. Tant ajuntament com parròquia troben molt important la recuperació d'aquest símbol argentoní.

10-11. Pressupostos amb grans inversions

El 2001 serà un exercici marcat per les inversions. La Sala, el poliesportiu, les urbanitzacions i el Casal d'Avis acaparen el protagonisme d'un any en què Entesa i PSC desplegaran bona part del seu programa.

19. Joves absolts

Dos joves argentonins queden absolts de tots els càrrecs després de la seva detenció en la manifestació contra la desfilada militar del 27 de maig a Barcelona. Tots dos expliquen a *Cap de Creus* la duresa amb què van ser tractats per la policia.

21. Macià a Argenton

Es recuperen els negatius originals d'unes fotografies del president de la Generalitat Francesc Macià quan va estar de visita a la vila l'any 1932.

25. Antonio Cachinero, passió per la bicicleta

Cachinero fa oficial el seu adéu a la presidència del Club Ciclista El Càntir en el transcurs de la festa del vuitè aniversari de l'entitat. El dirigent cordovès rememora la seva trajectòria a la vila.

Editorial

Més que un butlletí municipal *Cap de Creus* pretén ser una revista més del poble, més social, més allunyada del món polític. La seva acceptació en general ha estat i és força bona. Així ens consta i ens dóna empenta per accentuar les virtuts i corregir els defectes.

Per molts anys

Cap de Creus està de festa. Cada dia no se celebra un número 50, nou anys clavats de visita continuada a les llars de la vila. L'aniversari ens ha d'omplir a tots plegats. No només als qui participem o han participat en la confecció del butlletí al llarg de la seva existència, sinó també a tots els qui el llegiu. És senyal de normalitat democràtica, de llibertat d'expressió, de pluralitat. Ara fa un any aproximadament parlàvem de la independència d'aquest mitjà, una característica de què sempre n'hem fet bandera, una premissa que l'editorial del primer número ja es marcava com a fonamental i que, tot i que en algun moment es va voler coartar, s'ha mantingut inalterable. Més que un butlletí municipal *Cap de Creus* pretén ser una revista més del poble, més social, més allunyada del món polític. La seva acceptació en general ha estat i és força bona. Sabem que molts l'espereu "amb dentetes" per assaborir unes pàgines que us parlen del vostre entorn més immediat i on podeu expressar públicament els vostres neguits. Així ens consta i ens dóna empenta per esmerçar-nos encara més en la seva edició. Procurem accentuar les virtuts i corregir els defectes. Coses del destí fan que tornem a ser l'única publicació periòdica d'actualitat que parla d'Argentona. Gairebé ha passat una dècada des que vam encetar el camí, ens sentim joves i disposats a continuar amb la mateixa força. Hem esdevingut de retruc humils notaris de la història recent de la vila, unes pinzellades que hem mirat de traçar amb rigor i seriositat, fent poble. Que per molts anys puguem continuar!

Carta de l'alcalde

Fem una política diferent

Un estil de fer política respectuós, que dóna la màxima informació de tot el que s'està fent a la població. Una manera de fer en què no tot s'hi val, perquè el nostre objectiu no és el d'estar al govern per estar-hi. Nosaltres estem aquí per tal de treballar per al poble d'Argentona.

Som partidaris d'un cert estil de fer política, d'una certa manera de fer. Amb aquest esperit ens vam presentar a les eleccions, i pensem ser-hi fidels fins al final. Un estil i una manera de fer que es troben a l'altre extrem de les de l'oposició.

Un estil de fer política basat en el treball diari, en la preparació a fons que ens exigeix una societat complexa, en la dedicació als temes de la vila. Una manera de fer constructiva i sempre positiva, solucionant els problemes pendents des de fa massa anys. Un estil de fer política respectuós, que dóna la màxima informació de tot el que s'està fent a la població, per mitjà dels consells de participació, dels mitjans de comunicació o de reunions específiques d'informació. Una manera de fer en què no tot s'hi val, perquè el nostre objectiu no és el d'estar al govern per estar-hi. Nosaltres estem aquí per tal de treballar per al poble d'Argentona, per als seus vilatans i vilatanes, la qual cosa és el nostre nord i el nostre màxim objectiu.

No ens agrada, en canvi, l'estil de fer política basat en el catastrofisme ("no es fa res, tot es fa malament"). Ni la manera de fer sempre destructiva (d'altra banda molt fàcil), sempre a la contra, sense fer mai cap proposta positiva. Un estil que tendeix a tirar pel dret, a tergiversar les coses quan es considera oportú. Una manera de fer que pot arribar a ser poc respectuosa amb els grups i les persones, com hem vist recentment. Un estil de fer política en què tot s'hi val, que només busca el poder pel poder. Una manera de fer que porta a no participar activament a les comissions informatives, a no fer propostes positives per solucionar problemes i només a intentar aprofitar el ressò dels plens o dels mitjans de comunicació per fer el seu discurs negatiu. Tot plegat fa perdre la responsabilitat i la lleialtat que ha de tenir l'oposició davant del govern i la gestió municipal.

Aquest és el comportament habitual de l'oposició, com hem pogut veure una vegada més amb la discussió del pressupost i de les ordenances fiscals o amb la seva intervenció davant de les diferències entre l'Ajuntament i els seus treballadors en la negociació del Conveni. Un comportament lícit, ja que tothom pot fer el que consideri més convenient, però que no compartim en absolut.

PER ACABAR VOLDRIA DESITJAR A TOTHOM UNES BONES FESTES NADALENQUES I UN VENTURÓS ANY 2001.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

Un geganter

El món geganter el formem moltes persones; cada una amb el nostre treball, el nostre esforç i la nostra il·lusió fem reforçar cada moment l'estimació per aquestes figures grans i majestuoses que admirem tant grans com petits. L'esperit geganter no desapareix mai, queda dins d'aquests cavallets que sostenen la gran figura, per això per la Colla de Geganters d'Argentona, en Xevi restarà sempre amb tots nosaltres i sobretot en la nostra geganta, la Senyora de Burriac, la teva geganta. De tu van néixer noves idees per portar endavant la Colla, perquè eres una persona entusiasta però que tocava de peus a terra.

El proper mes de març estrenarem les noves figures que s'han gestat amb la il·lusió de tots els membres de la Colla inclosa la teva, però has hagut de marxar el 10 de novembre passat sense conèixer la seva nova identitat, però sabem que tu seràs amb nosaltres aquest dia i sempre que els gegants prenguin vida i surtin al carrer. Ara reposes per sempre a Montserrat, el lloc on per primera vegada vas posar-te sota de la geganta i on va néixer la teva fal·lera geganter. Nosaltres seguirem pujant al monestir i ara amb més raó, la teva memòria ens ajudarà a fer la pujada més lleugera i més plaent.

Hi ha gent que no marxa mai i tu ets un d'ells. Seguiràs sempre entre nosaltres, Xevi.

Colla de Geganters d'Argentona

El bou s'ha d'agafar per les banyes

Ja tenim la Velcro i la Sala, i ara què farem? L'arreglarem? La farem nova? Amb quins diners? O farem com amb la Velcro, on només estem fent pedaços i gastant un munt de milions per fer-hi nyaps sobre nyaps. I encara, que de moment s'ha agafat la part dels despatxos (la més bona), però, què en farem, dels centenars de metres quadrats dels soterranis?, perquè per més que s'hi vulguin fer coses no hi ha una infraestructura adequada, i totes les obres que s'hi facin sortiran a un preu triplicat, i estant al soterrani a l'estiu hi fa una calor espantosa, i a l'hivern, un fred que pela (i això es pot preguntar al col·lectiu de les puntaires, perquè moltes d'elles es neguen a anar-hi a l'hivern i s'han buscat un altre local a l'Ajuntament vell).

Tot això és perquè no hi ha unes instal·lacions adequades, i si les hi féssim, quant ens costaria a cada argentoní, i el seu manteniment? Un disbarat. A mi em sembla que tot això només servirà per seguir apedaçant un altre edifici ruïnós del poble, i per això crec que el BOU S'HA D'AGAFAR PER LES BANYES. Tenim una oportunitat única i

segurament que no en tindrem mai més cap d'igual, i les futures generacions argentonines ens podran demanar comptes d'aquí a uns anys.

Hem de fer una reestructuració de tota la plaça Nova, i la Sala l'hem de fer nova, i començar des dels soterranis, on s'hauria d'habilitar tota mena de sales per a activitats socials. La Sala hauria d'estar connectada al pàrquing que s'hauria de fer a sota la plaça Nova, i per això, al ser una obra per a què la disfruti Argentona durant molts anys, ho hem d'encarregar a un arquitecte de renom.

D'aquesta manera es faria un triangle realment únic: Museu del Càntir, La Sala i la Font Picant, assignatura pendent de tots els ajuntaments que van passant pel poble. Això faria que Argentona agafés força i una qualitat impressionant, i començaria a ser admirada i reconeguda per altres pobles per més coses que no siguin per una Fira de Terrissa que dura tres dies a l'any i perquè una filla d'una "tonadillera" hi va estar vivint un temps. Cal demanar subvencions a tothom, i requalificar el terreny de la Velcro com a zona edificable, i vendre un edifici vell que per al poble és un edifici mort i car. D'aquesta manera, ubicaríem totes les activitats en un sol edifici nou i ens en desprendríem de dos de ruïnosos, un tirat a terra i l'altre venut per poder fer la Sala.

Aquesta és la meua idea, la d'un argentoní de naixement (amb diverses generacions nascudes al nostre poble), la família del qual, en el seu moment, va contribuir en el pagament de la vella Sala, i el qual (jo particularment) va viure els millors anys d'esplendor de la Sala, i com la majoria de joves d'aquells temps fou on va fer l'inoblidable primer petó, entre aquelles quatre parets; però el temps passa per tothom i la Sala està desfasada, estem al segle XXI i ella és del XX. Senyors polítics, no deixeu passar aquesta oportunitat i AGAFEU EL BOU PER LES BANYES.

Joan Vilanova i Estrada

No us confongueu

Avui he arribat tard a la meua classe d'àrab. L'escola no està lluny de la feina, només a cinc minuts a peu però a l'arribar al semàfor he hagut d'esperar-ne deu, amagada dins un portal. La raó, els soldats israelians han començat a disparar indiscriminadament. Quan la cosa s'ha calmat una mica he pogut arribar a classe però ha estat

impossible concentrar-nos. Aquesta vegada les bales passaven molt a prop, massa a prop.

El meu company de feina m'ha trucat dient-me que em venia a buscar per portar-me a casa. Als carrers no hi ha ningú, només hi corren les bales. Ell es trobava amagat dins el cotxe en una cantonada. Una vegada m'ha vist ha arrancat a córrer, m'ha recollit i ens hem allunyat de la zona.

El meu amic havia de deixar-me a casa i tornar-se'n a respondre als disparats dels israelians. Al cotxe hi havia bales i la pistola esperava sota el seient. Hem passat pel costat d'un hospital. Les cares de la gent reflectien ràbia, frustració i tristesa. Avui al migdia, un nen de 14 anys d'un camp de refugiats de Betlem ha estat brutalment assassinat d'un tir al cap.

És una víctima més. En 20 dies, 102 assassinats a Palestina, 28 dels quals tenen menys de 18 anys. Fins avui hi ha 3.500 ferits, molts d'ells discapacitats de per vida. Des de Palestina es pot veure clarament que Israel no vol la pau. El Procés de Pau no ha estat mai del seu gust.

Quan la situació estava més calmada, dos militars israelians van entrar a Ramallah a cometre un acte terrorista. No us equivoqueu, que no us enganyin, els dos israelians morts a Ramallah no estaven perduts tal com van explicar alguns mitjans de comunicació. És molt típic del govern israelià enviar soldats vestits de paisà perquè disparin indiscriminadament contra els palestins quan es troben entre ells en alguna manifestació, i aquests dos israelians portaven armes i artefactes explosius amb la intenció de fer explotar una ambulància al mig d'un enterrament. El govern israelià veia que la cosa anava a menys i havia de fer alguna cosa perquè no s'acabés la violència.

Aquest matí he pogut aconseguir un diari en anglès i el que m'ha sorprès és veure anuncis d'associacions americanes i israelianes donant suport a Israel i al seu govern, queixant-se de la violència palestina. M'ha fet la impressió que s'estaven confonent. Sí que hi ha violència, i molta, però no porta el nom de Palestina.

Avui, pateixo. A Jerusalem una manifestació reclama que la ciutat és dels jueus. Això no s'acaba, va a més. Qui té la clau per la pau és Israel però no la vol fer servir. Si Israel dóna per fi els drets que corresponen al poble palestí, els israelians podran dormir tranquils, si no sempre hi haurà alguna pedra que els recordarà que viuen amb un poble que s'ofega per manca de llibertat i dignitat.

Montserrat Catà

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 5 de febrer del 2001 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

LA REVISTA

Cap de Creus arriba a la cinquantena de números consolidat com una eina moderna d'informació i servei dels argentonins

Esperit plural

Rafel Bigorra Gualba,
director (1991-1994)

Crec que tothom s'ha de felicitar que amb aquest exemplar que teniu a les mans, el *Cap de Creus* arriba als seus 50 números.

Quan em van encarregar la confecció d'una publicació d'aquest tipus la premissa que es va donar és que ens havíem d'allunyar del clàssic butlletí municipal d'informació, que només informa segons les directrius del govern de torn, sense participació dels grups de l'oposició.

Veure que s'ha arribat al número 50 mantenint aquest esperit em satisfà perquè veig que, malgrat les temptacions totalitàries que s'han donat de manera molt anecdòtica en aquests anys, m'obliga a encoratjar l'actual equip que el redacta a continuar per aquest camí sense defallir. Aquest és l'actiu més important de la revista, a banda del disseny, el color i d'altres aspectes més tècnics que són secundaris al costat de la pluralitat d'opinions que s'hi poden donar.

Nou anys, cinquanta números. També era per aquesta època, pels volts del Nadal, però de l'any 1991, que va sortir al carrer el primer exemplar de la revista gratuïta municipal *Cap de Creus*. Tal com reflectia l'editorial d'aquell número 1 (ja de periodicitat bimestral) es començava "una nova aventura de la premsa local a Argenton" que es fixava dos grans objectius: "actuar com a notari del que passa i ser un vehicle d'opinió dels diferents punts de vista que hi pugui haver". La publicació partia d'una màxima, "la necessitat de comunicació de caràcter local", i d'uns principis, "el rigor i la seriositat", que s'han convertit en una constant en els seus nou anys de vida.

El relleu del vell Butlletí. La revista aixecava el vol sota la direcció del periodista Rafel Bigorra i l'auspici del primer

govern de la legislatura 91-95, amb Jordi Suari com a alcalde i Josep Clofent com a regidor de Mitjans de Comunicació. Tot i els canvis que van succeir-se en el lideratge del consistori, *Cap de Creus* va continuar fidel als seus principis, preservant la seva independència a través del consell de redacció, format per totes les forces polítiques. En la seva primera època, el butlletí argentoní constava d'un total de 24 pàgines amb portada i contraportada en color i les pàgines interiors amb una composició en blanc i negre. Ja aleshores hi havia els espais dels diferents grups municipals i alguns articulistes que firmaven columnes d'opinió i divulgació. Tot i ser un mitjà públic, res tenia a veure amb el seu predecessor, el vell Butlletí Municipal, que molts havien titllat d'excessivament polític i poc informatiu de la vida del poble.

Amb el *Cap de Creus* l'actualitat adquirí un caire més social. En el primer número es podien llegir novetats sobre el conflicte de la Sala Argenton; la urbanització dels accessos a l'Escola Burniol i a la zona esportiva, i la mort de la centenària Teresina Pinart.

El salt del 98. La revista va creixent en incidència i en informació. A finals del 1994 Rafel Bigorra deixa el càrrec de director de *Cap de Creus* i en el seu lloc entra David Carmona. Passats més de sis anys des de la seva constitució, Carmona aposta decididament per una remodelació a fons sobretot pel que fa a la forma, la maquetació, el disseny... però també els continguts. Així el dia de Sant Jordi del 1998 *Cap de Creus* entra a les llars argentonines amb sabates noves, amb una cara més adaptada als nous temps, tal com el coneixem avui. El butlletí guanya atractiu. Per bé que s'encareix la seva impressió també s'incrementen força els ingressos de publicitat. A l'octubre del 98 hi torna a haver relleu en la direcció. Xavier Lorente, l'actual màxim responsable, agafa les regnes de la publicació aprofundint encara més en l'aspecte social i popular de la revista. En aquesta última etapa es potencien els reportatges i les informacions més allunyades de l'àmbit estrictament polític, i s'arriba també a publicar el primer pòster

Primer número de *Cap de Creus* (desembre 1991).

DEL POBLE

Cap de Creus, 50 números

La necessitat d'un mitjà

David Carmona,
director (1994-1998)

Me'n recordo com si fos ahir. Era el desembre del 91 quan, amb una fotografia del Cap de Creus com a portada, arribava a les cases argentonines el primer exemplar del butlletí. Es concebia una nova publicació amb la intenció d'oferir un servei informatiu a la població des d'una òptica transparent, amb criteri i, sobretot, oberta a tothom. Malgrat que el butlletí era finançat per l'Ajuntament, en tot moment es va voler preservar la independència de la publicació. Almenys aquest va ser l'esperit que en Rafel Bigorra, llavors director, va voler transmetre. Nou anys més tard, i malgrat que en alguns moments no ha estat gens fàcil, aquesta filosofia s'ha mantingut.

La importància de preservar el *Cap de Creus* és vital. És l'únic mitjà de comunicació periòdic que parla en la seva totalitat d'Argenton. En molts casos és l'única informació que arriba a persones que no tenen un contacte directe amb els esdeveniments del poble. Però a més, el *Cap de Creus* s'ha convertit en l'arxiu històric modern de la vila. Moltes persones conserven acuradament les publicacions que van apareixent.

La revista està consolidada. Arriba bimestralment, està ben estructurada, abarca tota mena de continguts i compta amb un disseny atractiu que convida a la lectura. Però malgrat l'evolució que ha experimentat la revista, el més important és que el *Cap de Creus* continua parlant de la nostra població. I espero que sigui durant molts anys.

Felicitats a tothom, sobretot a aquelles persones que han col·laborat directament o indirectament a l'enfortiment de la revista.

central (el de l'equip de bàsquet campió de Lliga i de Catalunya de Segona Catalana, tots nus i tapats amb cànirs).

Mil i un fets. *Cap de Creus* ha estat un notari privilegiat de la història de l'Argenton de gairebé tota la dècada dels 90. Molts argentonins han agafat el costum de col·leccionar-los i d'anar-los guardant curosament. I és que en les seves pàgines queda constància dels fets més destacats del que va passant a la vila, del

seu espai més immediat. Alguns exemples en són: l'estrena de la nova escola del Cros (1992); les morts de l'arquitecte Bonet i Garí i de l'alcalde Josep Maria Gallifa (1993); incendis a can Castells i la Creu d'en Serra (1994); la inauguració de l'autopista B-40 i la compra de l'edifici de l'antiga Velcro per part de l'Ajuntament (1995), i el seguiment pas a pas de les batalletes per la Sala, el Nou Institut, l'Àrea Bàsica de Salut... També han passat per les pàgines de *Cap de Creus* diferents

col·laboradors i diferents columnistes (Emili Amargant, Salvador Calafell, Josep Lladó, Lluís Serra Morgan, Ferran Catà...).

Tradició periodística. La revista municipal és ara mateix l'únic representant de la premsa escrita local que segueix l'actualitat d'Argenton, una fidel seguidora d'una tradició periodística que la vila sempre ha tingut. Ja fa més d'un segle que va aparèixer el pioner i degà de les publicacions argentonines: *Lo Castell de Burriach* (1893), que amb una periodicitat quinzenal no va passar dels tres núme-

ros, víctima de les circumstàncies d'aquells temps. I és que el grau d'analfabetització de finals del segle XIX era altíssim. No sabia llegir ni el 40 % de la població. A banda d'això, poca gent es podia permetre el luxe de comprar gaires coses més de les indispensables. La revista editada en català va néixer arran d'una iniciativa encapçalada per l'historiador Francesc Carreras Candi. En les seves pàgines s'hi van tractar temes històrics i sobretot folklòrics amb cròniques de festes i festetes. Era la publicació dels senyors de la colònia, que va tornar a

provar sort més endavant en una segona etapa, també efímera, el 1911. Al llarg del segle XX veurien la llum altres revistes com *El Conscient*, *La Veu d'Argenton*, *Ecos* (amb Joaquim Ripoll al capdavant) i *Crit*. Aquestes dues darreres, emparades pel Centre Parroquial, van tenir força incidència i ressò. Dels últims temps destaca sobretot el *Llaç* (108 números). La revista de l'entitat centenària va esdevenir una gran caixa de ressonància de les inquietuds vilatanes. L'estrenada llibertat d'expressió fluïa amb força per les venes del *Llaç* sobretot en la seva primera etapa.

OPINIONS SOBRE EL CAP DE CREUS

PEP ALSINA, *president del Centre Parroquial*

"Sempre és bo que una revista compleixi aniversaris. *Cap de Creus* s'ha distingit en la majoria dels seus números per ser la portaveu dels partits polítics i governants de la vila. Les vivències i tarannà del poble, que és en definitiva qui dóna vida al municipi, han quedat poc reflectits. Una revista que paguem entre tots hauria de copsar amb més profunditat les coses quotidianes dels vilatans i no tant de la vida política en si. Em consta que l'actual direcció de la revista –i els encoratjo a seguir així– està fent tot el possible (amb pocs recursos humans i econòmics) i està aconseguint fer una revista plural i oberta a tot el sentir i ésser d'un poble."

ANTONI SEGARRA, *resident Il·lar Santa Anna*

"Em sembla un gran encert pels ciutadans, una orientació del que passa a la vila. Hi tenen veu tots els sectors del poble, hi ha pluralitat. Els articles són molt entenedors."

ENCARNACIÓ OLLER, *jubilada*

"És una revista que està molt bé, tant pels articles que hi surten com per les persones que hi escriuen. El format resulta també molt atractiu per llegir."

Jo hi he escrit alguna carta al director. És un bon lloc per poder expressar amb llibertat el que penso."

ROSA ALSINA, *auxiliar de clínica*

"Jo treballo tot el dia fora i em va molt bé per assabentar-me dels fets del poble. Crec que en general està molt bé, la gent d'Argenton pot participar, comentar coses."

JOAN ALBERT, *president de la Colla de Geganters*

"És una bona eina cara a la vila, però podria donar més informació de temes culturals."

JOSEP MARIA PUIG, *president de la Unió Botiguers*

"És una idea d'aquelles políticament correcta. A mi no m'agrada malgrat que reconec l'esforç que últimament s'està fent perquè no hi

hagi tant de protocol polític i es potenciï la participació ciutadana. Quan es tregui el corsé serà una bona eina de comunicació."

JOAN CASANOVAS, *president del F.C. Argenton*

"És un mitjà d'informació correcta, que fa poble, que contribueix a donar sensació de poble. Tothom hi és representat, t'informes de les coses que passen tant a la

vila com a l'Ajuntament. A mi personalment m'agrada molt llegir les anècdotes i històries del Ferran Catà i el Lluís Serra. Trobo, però, que caldria ampliar el número de pàgines perquè tota informació és poca, i com més n'hi hagi molt millor."

“Salvem la creu”

Ajuntament i parròquia uneixen esforços per restaurar la greument malmesa creu de terme de Sant Sebastià, una obra de gran valor artístic i cultural

Polèmica inicial. Ara farà més d'un any que l'escriptor local Josep Lladó va denunciar públicament en el full parroquial el greu deteriorament que patia un dels principals símbols religiosos de la vila dels últims 50 anys: la creu de terme de Sant Sebastià. Davant la poca resposta de les autoritats municipals, Lladó va tornar a repetir el seu avís al full del passat 5 de novembre. Sota el títol “El Sant Crist de foravila 2”, Lladó donava un nou toc d'alerta sobre l'estat de la creu que es troba al capdamunt del carrer Gran. El literat argentoní comentava que la peça d'art corria perill de veure's malmesa per les inclemències del temps en haver desaparegut la teuladeta que la protegia. Lladó explicava que va adreçar-se al Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell per alertar-los del deteriorament d'aquella peça d'art. Fins i tot, va demanar la seva intervenció ja que segons els estatuts d'aquesta entitat una de les seves finalitats és la de “vetllar per a la conservació, restauració i difusió del patrimoni artístic, històric i arqueològic d'Argentona”. L'escriptor també havia mantingut converses durant l'any amb la regidora d'Urbanisme, Montse Brugal. Juntament amb mossèn Cabré i Lourdes Colominas van entrevistar-se amb l'alcalde per demanar-li la restauració de la creu de terme. Lladó mostrava la seva indignació per l'actitud dels responsables municipals, que no li havien donat pràcticament resposta en un any. D'aquesta manera els acusava de manca d'interès en

les petites coses. Uns assumptes que, segons el parer de Lladó, no els faran sumar punts al final de la legislatura però que són les que donen caràcter i personalitat a un poble.

L'Ajuntament, disposat. Des del consistori, la primera tinent d'alcalde, Montse Brugal, ha apuntat que el govern local “sempre ha tingut i té interès en què es

restauri la creu, un símbol identificatiu de la vila que cal conservar de totes totes”. Brugal ha explicat que des de fa ja força temps s'està treballant en aquest afer. El problema amb què han topat és legal: no consta enlloc qui és el propietari de l'obra, ni pertany a l'Ajuntament ni a la parròquia ni tampoc, que se sàpiga, a ningú. “Abans de fer qualsevol restauració cal legalitzar-ne la propietat. Per això hem

iniciat tràmits per incloure la creu en el patrimoni municipal. Esperem que tot vagi ràpid i ho arreglem aviat”. La parròquia també ha mostrat la seva disposició a col·laborar. L'obra va ser retirada del seu lloc aquest novembre i ja s'han demanat pressupostos a diferents restauradors. El que es troba en pitjor estat són les talles de pedra d'arenisca de Montjuïc, unes peces que “convindrà substituir amb urgència per reproduccions, per poder portar els originals a refer, tot i que encara no en tinguem la propietat. No poden esperar més”, assenyalava Brugal.

Una obra de Clavell i Moragas. La creu de terme de Sant Sebastià és una obra de l'any 1952 que van corealitzar el ceramista local Jaume Clavell i l'arquitecte barceloní Antoni Moragas Gallissà. Clavell va fer les escultures (advocacions a les diferents ermites i sants d'Argentona), i les talles de fusta del Sant Crist i de la Mare de Déu. El conjunt té un gran simbolisme: la pila de pedres, el tronc, les dues creus creuades (la del bon lladre i la del mal lladre)...

Festivitat de Sant Sebastià de l'any 1962.

L'equip de govern (Entesa-PSC) va donar llum verda el novembre passat al pressupost més alt de la història del municipi: 1.779 milions de pessetes, uns números que tenen les inversions com a grans protagonistes i en què els impostos tornen a pujar. La Sala, les urbanitzacions, el Casal d'Avis, el poliesportiu i els carrers seran els eixos del proper exercici del qual es van tornar a presentar alhora pressupost i ordenances. L'oposició, tot i reconèixer que es veia un pressupost sòlid, va trobar a faltar un projecte definit de poble i va votar-hi en contra.

La Sala, gran prioritat del 2001. Les inversions són les estrelles del pressupost municipal del proper any. Aquest capítol dobla la xifra que s'hi va destinar l'any passat (404 el 2000, 864 el 2001), un fet que posa de manifest, segons l'alcalde, Antoni Soy, que els números "ja responen totalment a una part molt important del programa de govern i per tant al projecte

de patrimoni municipal, concretament de 14 parcel·les de la zona de can Barrau (amb preu inicial d'uns 12 milions per unitat), una decisió presa en el ple ordinari de novembre i que va ser força criticada per l'oposició.

Els carrers, les urbanitzacions i el poliesportiu. En segon lloc, amb les Gines-

can Guri. Pel que fa als carrers, Antoni Soy va dir que convé arranjar-ne molts que "des de fa massa temps estan en mal estat". Per això s'han previst 162 milions per arranjaments integrals (Bellavista, Gallifa Ballot, Burriach...) i 40 milions per millores en enllumenat, voreres, asfaltat i clavegueram. D'altra banda, el consistori posarà fil a l'agulla en una vella aspiració:

ho, tot i que de manera més continguda i moderada que en la legislatura anterior". Soy va recordar que se seguirà ficant la banya en la recerca de subvencions. El cap del govern va mostrar dades en el ple ordinari de novembre que deien que en només un any de legislatura s'havien aconseguit més diners que en tots els quatre anys anteriors (275 milions en el període 99-00 i 204 en el 95-99). En total el pressupost municipal puja a 1.779 milions i el consolidat 1.960 (126 milions de la Companyia d'Aigües, i 54 del Museu del Càntir).

L'oposició, en contra. Des de l'oposició, el portaveu de CiU, Josep Maria Esteve, va reconèixer d'entrada que "és un pressupost molt millor que el de l'any passat, té intencionalitats, directrius, solidesa... però continuem sense conèixer avui per

avui el projecte de poble". Esteve també advertia els governants que han presentat uns números que impliquen "una forta pressió sobre la despesa, poc marge per la inversió pel futur". Per altre costat, el convergent deixava clar que algunes de les inversions del 2001 "ja hi eren en el pressupost del 2000, per tant són repetides". Esteve, que es queixava del nou augment tributari, veu coses positives com la Sala, el poliesportiu i el Casal d'Avis (aquest últim no en el lloc desitjat, ells el volien a la Velcro) però troba a faltar "temes punyents com el torrent de Vera i també la Font Picant". El cap del PP, Fede Ureña, considera negatives les pujades de l'11% en personal i sobretot dels impostos. "A Argentona li manquen moltes inversions però no tot ha de ser apujar impostos. No pot ser cap excusa l'aug-

ment de la població. Cal gestionar millor". Ureña també deia que s'havien presentat tota una sèrie d'inversions que estan molt per sobre dels recursos ordinaris. "Es compta que arribaran subvencions però de moment no hi són. És una aposta perillosa. Si no arriben quedarem hipotecats. No hi ha marge per demanar més crèdits". L'endeutament municipal és de 337 milions i es pot arribar fins als 1.031 si cal, segons va apuntar la interventora. El del PP va insistir finalment en la necessitat de treballar tots junts. "El govern no ens ha consultat. La promesa del 7 més 6 no s'ha acomplert. Tots hauríem d'anar a una. Podem ajudar en les subvencions i ho hem demostrat en aquests darrers anys". Tots dos grups, CiU i PP, van votar en contra dels pressupostos i de l'IBI i es van abstenir en la majoria d'ordenances.

La Sala, el poliesportiu, el Casal d'Avis i els carrers, principals actuacions del 2001, tot i 1.779 milions de pressupost

UN ANY DE GRAN INVERSIÓ

de poble que volem impulsar Entesa i PSC. Els diners han de ser al camp i no al banc". Aquest projecte passa per diferents punts. El primer, la reordenació del centre de la vila. "És un projecte que cal anar executant per fases però en el qual els elements essencials seran la definició d'usos i l'arranjament definitiu de la Velcro; la reconversió i endreçament de la plaça Nova i de can Doro; l'endegament de la Sala, i la dinamització del comerç i dels serveis de la zona. Tot plegat ens ha de permetre aconseguir la millora o la realització d'equipament i serveis llargament esperats (casal d'avis, casal de joves, espais per a les entitats, sala polivalent pel poble, un mercat com cal...), les possibilitats d'aparcament i l'oferta de l'habitatge". La traducció pressupostària de tot això en el 2001 són els 202 milions per a la Sala Argentona (175 per a la rehabilitació i 27 per a l'elaboració del projecte), els 90 per al Casal d'Avis a Can Doro i els 4 per al Pla comercial. La inversió de la Sala serà finançada a través dels ingressos procedents de la subhasta

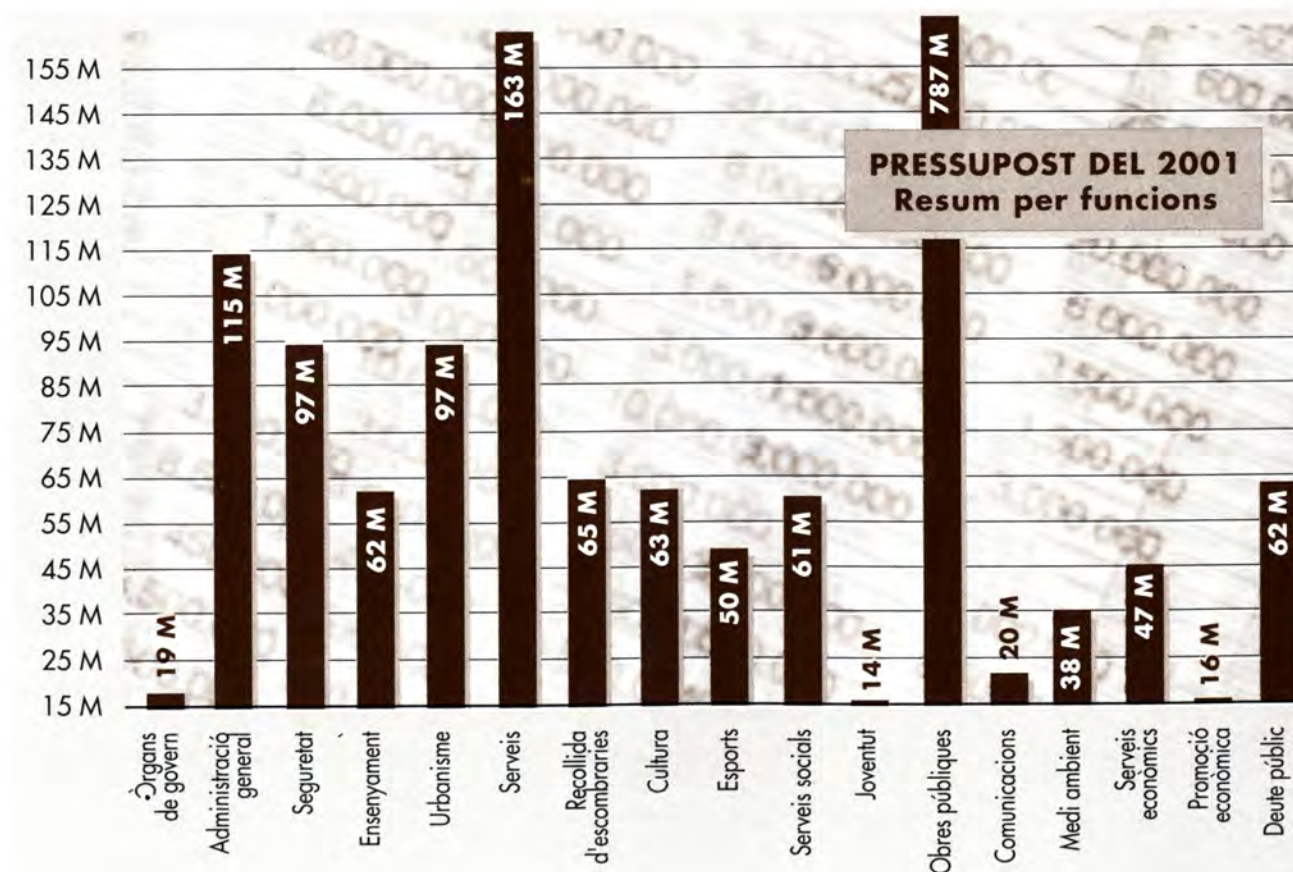
teres pràcticament recepcionada, el govern vol continuar aportant solucions al problema de les urbanitzacions. D'aquesta manera s'invertiran 138 milions de pessetes en les zones de can Ferraters i

el pavelló poliesportiu. Una partida de 70 milions servirà per realitzar una primera fase de l'equipament en la qual, inicialment, es construiran els mínims perquè es pugui habilitar la pista de joc al més aviat possible. També es continuaran diferents obres (els accessos del nou Institut; el nou cementiri) i s'iniciaran les reformes de les escoles (Bernat de Riudemeia i Burniol, i la nova escola bressol del Cros).

S'apugen els impostos. Per segon any consecutiu en aquesta legislatura torna a haver-hi un increment en la pressió fiscal. L'IBI (Impost sobre Béns Immobles) s'apuja un 9,44 %, l'ordenança de la recollida de la brossa augmenta un 8% (arran d'una sentència judicial que obliga a carregar l'IVA a les despeses financeres del pressupost) i pel que fa a les llicències d'obres l'alça arriba al 11'5 %. El batlle argentoní comentava que a ningú li agrada "pagar més impostos però davant el creixement de la població i de les majors demandes de serveis no queda més remei que fer-

PRINCIPALS INVERSIONS DEL PRESSUPOST DEL 2001

Urbanitzacions	25.000.000
Enllumenat	20.000.000
Inversions en infraestructures	20.000.000
Reurbanització accés escoles / IES	75.000.000
Pg. Gallifa Ballot i Av. Burriac	71.700.000
Urb. can Ferraters	73.000.000
Carrer Bellavista	70.000.000
Urb. can Guri	65.000.000
Poliesportiu (1a fase)	70.000.000
Sala Argentona (1a fase)	175.000.000
Casal d'Avis	90.480.000

El magatzem de lletres

MARC DURAN

La Biblioteca Popular de la Caixa Laietana, al carrer Gran, va encetar, el passat 23 de novembre, els actes de celebració del 25è aniversari de la seva implantació a la nostra vila. L'acte inaugural va consistir en l'obertura d'una mostra, a la Sala d'Exposicions de l'entitat financera, sobre aquesta emblemàtica sala de lectura.

Com és la biblioteca. El fons documental és de 13.500 llibres, a més de diaris, revistes, fulletons i cartells. La Biblioteca té caràcter interbibliotecari, cosa que significa que intercanvia volums amb la de Mataró. Té uns 6.500 socis, però durant l'any 1999 va rebre la visita de 21.600 persones. La Biblioteca roman oberta de dilluns a divendres de 9.30 a 13.00 h i de 16.00 a 20.30 h. La sala de lectura està oberta a tothom, siguin o no argentonins. Per endur-se'n llibres en préstec cal ser client de l'entitat financera.

Els inicis de la biblioteca. La Caixa d'Estalvis Laietana va decidir obrir la seva primera oficina fora de Mataró a Argentona ara fa uns 60 anys. La vinculació amb la nostra vila va provocar que s'instal·lés també aquí la primera biblioteca de fora de Mataró. Per mitjà d'un conveni amb l'Ajuntament, l'espai va acabar obrint-se

al carrer Gran. El consistori es feia càrrec del personal que portava la sala de lectura, mentre que l'adquisició de material i volums era responsabilitat del Departament d'Obra Social de Caixa Laietana. Maica Alcalde, la primera bibliotecària d'Argentona (1975-1979), recorda com, per aprendre el sistema i tenir la formació d'una auxiliar de biblioteca, va haver d'anar a Mataró on li van ensenyar a fer la classificació decimal i les fitxes de tot el fons documental, tot a mà. "Els primers anys de funcionament la biblioteca obria de dilluns a dissabte de 17.00 a 21.00 h. Els dies que venia més gent eren els divendres i els dissabtes, quan venia gent gran. De tota manera, també cal reconèixer la funció social que va fer l'espai els primers anys, un lloc on els nens venien a estudiar", recorda. "Fèiem moltes activitats, lectures, explicacions de contes... Teníem molt bona relació amb la

llibreria Robafaves de Mataró i un argentoní, en Pep Duran, venia a explicar rondalles." Alcalde apunta que l'acceptació dels vilatans va ser extraordinàriament positiva i que molts es van fer socis de seguida per poder endur-se'n llibres a casa.

Sense intenció d'obrir una biblioteca municipal. Tan positiu és avui el funcionament de la Biblioteca que en el termini de 4 anys el consistori no té previst tirar-ne endavant cap de pròpia. La regidora de Cultura, Margarida Colomer, ha reconegut que s'han mantingut contactes amb la Diputació per tenir-ne una de municipal. Colomer ha volgut destacar el suport que des de Caixa Laietana s'ha donat a iniciatives municipals com conferències, exposicions i iniciatives escolars. "Si no fan més coses pel municipi és perquè no els ho demanem."

MARC DURAN

Els argentonins gaudeixen des de fa 25 anys de la Biblioteca Popular de la Caixa Laietana. Un indret on poden trobar qualsevol document relacionat amb la història de la vila. La darrera quinzena de novembre va estar dedicada a celebrar aquesta efemèride amb actes tan destacats com la inauguració d'una exposició sobre la sala de lectura, tres hores del conte per a infants i un concurs de dibuix per a infants.

ESTEVE FEDERICO, cap d'obra social de Caixa Laietana

Fa 47 anys que l'argentoní Esteve Federico treballa a Caixa Laietana. No en fa tants, 9 concretament, però, que és al capdavant de l'àrea d'obra social d'aquesta entitat financera, que, a la vila, havia gestionat un Casal d'Avis que va haver de tancar les seves portes i que ara es fa càrrec de la Sala d'Exposicions del carrer Gran i de l'única biblioteca popular que hi ha a Argentona. Caixa Laietana també col·labora amb associacions, entitats i col·lectius com el de la Llar Santa Anna. Un dels seus projectes més ambiciosos, precisament la biblioteca, compleix enguany les seves noces de plata, 25 anys d'existència a Argentona.

Un dels projectes més forts de Caixa Laietana a la vila i que millor funcionen, no cal dir-ho, és la Biblioteca que teniu al carrer Gran.

Doncs sí. La relació que ens uneix amb el poble ha provocat que aquest indret de lectura tingui molt bona acollida entre els vilatans. La idea de posar en funcionament aquesta Biblioteca, l'única que Caixa Laietana té fora de Mataró, va arrel·lar per l'especial relació que l'entitat té amb la vila. Cal pensar que la primera oficina forània de Caixa Laietana va ser a finals dels 40 o a principi dels 50 a Argentona.

Com definiria la relació amb l'Ajuntament?

És molt bona. El dia de la inauguració de l'exposició commemorativa del 25è aniversari en parlàvem amb l'alcalde. L'Ajuntament ens reconeix la tasca social que portem a terme no només amb la Biblioteca, també amb la Sala d'Exposicions. Ells assumeixen que la funció que fem l'hauria de fer el municipi però que, per circumstàncies, no pot fer i, per tant, ens ho agraeixen molt.

Els uneix algun vincle econòmic actualment amb el consistori?

Fins fa 3 o 4 anys, l'Ajuntament pagava la bibliotecària que gestiona la biblioteca i la tenia en la seva plantilla. Això, però, va portar algun problema, així que vam pensar que el millor era tornar a gestionar nosaltres mateixos el seu sou. A banda d'això, no hi ha cap aportació concreta.

MARC DURAN

“Apropem la cultura”

Sempre ha funcionat tan bé com ara la Biblioteca, amb gairebé 6.500 socis?

La veritat és que sí. L'any 91, però, vam estar a punt de plegar. L'Ajuntament estava acabant de construir la Casa de Cultura i va voler traslladar-nos allà per fer la seva pròpia biblioteca, cosa que hauria provocat que haguéssim tancat. Finalment, però, el projecte no es va poder realitzar i les coses van continuar com fins ara.

Comparativament parlant, el funcionament de la d'Argentona és tan bo com la de Mataró?

Nosaltres considerem que són una sola biblioteca. De fet, existeix el servei interbibliotecari que permet que els argentonins, sense la necessitat de desplaçar-se fins a Mataró, puguin tenir un llibre que és allà. A través d'una connexió informàtica, els vilatans tenen a la seva disposició 130.000 volums. Només cal

que vinguin a demanar el que necessiten al taulell i, en cas que sigui necessari, l'endemà mateix tenen a la seva disposició el llibre que han demanat i que, un servei diari, porta fins a la vila.

L'exposició que van inaugurar el passat 23 de novembre es basa en la Biblioteca i en totes les coses que s'hi poden trobar. Tot té relació amb Argentona. De fet, aquest va ser el motiu que ens va portar a fer-la. A la Biblioteca no només s'hi poden trobar llibres, també hem recollit fulletons, fotografies, pòsters, díptics, pasquins, gojos..., tots fets per argentonins o per gent que té relació amb Argentona. En una biblioteca no hi ha, doncs, només llibres, hi ha també història. Tots els nostres documents estan ordenats de manera cronològica, cosa que facilita molt la recerca. N'hi ha des del 1800 fins a l'actualitat. Apropem la cultura.

Apunts jurídics

Joan Carles Codina
Advocat

Residus urbans

El 2 de febrer de 2000, es va publicar al Boletín Oficial del Estado el Pla nacional de residus urbans (PNRU), aprovat per acord de Ministres de 7 de gener de 2000. El PNRU imposa un canvi fonamental en el clàssic enfocament dels residus urbans. Per una banda, aquests deixen de ser considerats un problema que s'ha de solucionar per passar a ser un recurs natural més que s'ha de gestionar. I per l'altra, s'implica tota la societat en aquesta gestió, des del ciutadà que a casa seva separa els diferents residus domèstics fins a l'industrial a qui s'ofereix un marc de recolzament a la introducció de tecnologies netes que permetin la reducció del residus urbans. El corollari d'aquest nou enfocament és contemplar la problemàtica dels residus urbans des del naixement mateix del producte de consum. Aquí pot radicar la clau del creixement sostenible dels nuclis urbans respectuosos amb el medi ambient.

El PNRU pretén que el ciutadà sigui conscient de la dramàtica generació dels residus urbans, per la qual cosa estableix uns mecanismes a través de la taxa d'escombraries perquè el ciutadà pagui el que costa gestionar la brossa que produeix. Aquests mecanismes s'articularen entre el 2001 i el 2002.

Els argentonins veurem en poc temps com en els nostres carrers augmenta el nombre de contenidors de residus específics i com també augmenta la nostra factura per la recollida d'escombraries.

A curt termini, pot semblar que una producció neta amb una adequada gestió dels residus urbans resulta cara, però allò que és segur és que a llarg termini tots hi sortim guanyant.

COSES DE LA VILA

Nova seu de Convergència

El conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Felip Puig, va ser el convidat d'honor de la inauguració de la nova seu social de l'agrupació local de Convergència Democràtica de Catalunya a Argenton. El nou espai dels convergents argentonins, situat al carrer Sant Jaume número 6, substitueix el que fins ara tenia la formació al carrer Gran. L'objectiu segons el president de CDC a la vila, Felip Castells, és disposar d'un espai on atendre els vilatans i les entitats i on començar a treballar en el nou programa de partit i govern. En aquesta nova etapa, l'agrupació política local pretén portar a terme activitats socials, culturals i esportives.

portar 7,6 milions de pessetes en aquests treballs. Enguany el consistori ha dut a terme les obres d'arranjament de les canals de la coberta de l'edifici per valor de 2,1 milions. Finalment, cal fer referència als 7,6 milions del Fons de Cooperació Local, als 2,5 de la Diputació per arranjament de camins (Mal Pas, can Cabanyes, Espinalt) i als 4,6 que ha rebut el Centre Obert de Sant Miquel del Cros. D'aquests últims, un milió i escaig provenen de la Generalitat per al funcionament anual del Centre, i els 3,5 milions restants han vingut d'un acord puntual amb la Xarxa d'Activitats de l'Oficina del Pla Jove de la Diputació de Barcelona. Aquests diners es destinaran a diversos arranjaments de l'espai jove del Cros i al mateix Centre Obert, on els alumnes dels programes de garantia social segueixen les classes teòriques.

Més ajuts

Continuen arribant subvencions a les arquitectures municipals. Per una banda, s'han inclòs en el pressupost de la Generalitat del 2001 prop de 100 milions de pessetes que es distribuïran en tres sectors: 67 milions per a la conservació semiintegral de la Direcció General de Carreteres a Argenton, 1 milió per a la remodelació de la cruïlla de la B-502 i 33 milions per a les obres de la riera de Clarà pertanyents a la infraestructura del nou cementiri (subvenció que prové d'una esmena presentada pel PP). Per altra banda, la Delegació d'Ensenyament de la Generalitat ha confirmat un ajut de 20.300.000 pessetes per rehabilitar i arranjament de diferents aspectes de l'Escola Bernat de Riudemeia. El centre educatiu portava ja força temps demanant unes millores per a les seves instal·lacions, que no s'havien tocat pràcticament des de la seva inauguració fa prop de 70 anys. Els diners arribaran a Argenton durant el trienni 2001-2003 (5 milions el 2001, 5,2 el 2002 i 10 més el 2003) i s'invertiran en pintar l'edifici, canviar les portes i persianes, millorar la il·luminació, portar a terme un projecte d'evacuació de l'escola i adaptar-se a la normativa de supressió de barreres arquitectòniques. L'Ajuntament haurà d'a-

Clofent, secretari a l'ombra

El diputat argentoní, Josep Clofent, exerceix des de l'octubre passat el càrrec de secretari general d'Agricultura, Comerç i Turisme de l'anomenat govern a l'ombra de la Generalitat que ha creat el grup parlamentari PSC-Ciutadans pel Canvi. Clofent, en estreta col·laboració amb Ramon Vilalta, s'encarregarà d'elaborar els projectes alternatius en les seves corresponents àrees i alhora marcar de prop l'actuació dels consellers que en porten el control autonòmic. En l'actualitat socialista, s'ha d'afegir que el PSC argentoní ha renovat el 50% de la seva executiva, que s'ha reduït de 9 a 4 membres. El fet que Argenton no sigui una població prou gran com per necessitar una executiva tan àmplia i l'agilització de les assemblees, han estat alguns motius de la reducció. Montse Brugal continua sent la primera secretària i Jaume Duran el responsable de finances, mentre que les novetats són Montse Abras com a secretària d'organització (i representant al Consell Federal del Maresme) i Raül Garcia Pitarch, que porta l'àrea de comunicació.

COSES DE LA VILA

Jaume Teixidó, mestre tapisser

El novembre passat el Departament d'Indústria, Comerç i Turisme va guardonar amb el Diploma de Mestre Artesà Tapisser l'argentoní Jaume Teixidó i Teixidó en un acte que es va celebrar al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat. És el reconeixement a una llarga i destacada trajectòria de Teixidó en el món de la tapisseria, un professional amb projecció internacional. Entre els seus treballs més destacats hi figura el menjador privat de Ses Majestats al Palauet Albéniz, el vaixell My Fair-Lady, el castell d'Escornalbou i prestigiosos hotels de Barcelona. Teixidó (Argentona, 1940) va començar en un taller de Mataró, i l'any 65 ja es va instal·lar pel seu compte. Amb el temps s'ha convertit en un reconegut especialista en entapissats de paret, sofàs a mida i restauració d'aquests, i confecció de cortines. El negoci de 35 anys ha esdevingut familiar amb la presència activa dels dos fills, Carles i Enric.

Can Barrau, més verd

En el ple d'octubre es va donar el vist i plau al conveni urbanístic entre l'Ajuntament i can Barrau. Segons aquest conveni, el consistori es compromet a tramitar el projecte d'urbanització de la segona fase de can Barrau (sector 1: vial principal i parcel·les de davant, i sector 2: la resta

de l'àmbit) que suposarà diferents avantatges pels veïns de la zona. Entre ells l'ampliació de les zones verdes, que permetrà la creació d'un gran parc públic municipal amb més de 6 hectàrees si es té en compte la resta de zones del voltant. Amb el nou traçat viari s'obtindrà un nou carrer a la part baixa del sector com a prolongació del carrer Bonet i Garí. Aquest traçat esdevindrà un vial bàsic de ronda ja que connectarà directament amb el sector dels Cullells i amb la nova ronda de Cirés. Per compensar costos d'urbanització la promotora Can Barrau S.L. es farà càrrec de les despeses dels terrenys exteriors i de zones verdes noves i aportarà 30 milions per millorar el tractament de la reserva ecològica. En la mateixa sessió plenària es va procedir a la resolució de les 3 al·legacions presentades i a l'aprovació del canvi de sistema de can Ferraters, que passarà del de compensació al de cooperació. També es va aprovar per unanimitat l'estudi de detall de la finca de can Negre, que es dividirà en 19 parcel·les.

Collet estrena pel·lícula

L'interpret argentoní Jordi Collet va estrenar l'octubre passat la pel·lícula "Todo me pasa a mí", on ell és un dels protagonistes. Aquesta comèdia ha estat dirigida pel també actor Miquel Garcia Borda i està basada en una peça teatral escrita per Toni Martín, muntatge en què el mateix Collet va intervenir fa uns anys. La cinta narra la revolució que viu un grup d'amics amb l'arribada d'un noi que ve d'un viatge a l'Índia. Collet dona vida a l'Edu, un jove que té un company de pis que està a punt de casar-se. Ell no acceptarà que el seu amic se sotmeti a les convencions socials perquè en el fons està enamorat d'ell. A "Todo me pasa a mí" l'argentoní comparteix repartiment amb Javier Albalà, Cristina Brondo i Mercè Comas entre d'altres. Jordi Collet també intervé en la música del film ja que va compondre un tema inclòs en la banda sonora.

Panells solars al poliesportiu

Partint de l'objectiu d'estalviar energia a través de la promoció d'energies alternatives, l'Ajuntament ha decidit instal·lar panells solars al sostre del poliesportiu municipal. Les plaques (segons un projecte conjunt de les regidories d'Esports i Medi Ambient) serviran per escalfar l'aigua que s'utilitza a les dutxes annexes i al polisportiu que fins ara s'escalfava amb gasoil. "Podem arribar a estalviar un 66 % de l'energia que es consumeix en un any", assegura el regidor de Medi Ambient, Lluís Viladevall. Dotze col·lectors solars s'encarregaran d'apujar la temperatura de l'aigua, que anirà a parar a uns acumuladors que la barrejaran amb freda perquè no cremi. L'operació solar costarà 3 milions i escaig, el 30% dels quals seran finançats per l'Institut Català de l'Energia. De la resta, de moment se'n farà càrrec l'Ajuntament tot i que s'ha demanat ajut al Departament d'Energia de l'Estat, que podria acabar-ho pagant. Viladevall ha comentat que aquesta experiència solar es vol aplicar a tots els nous edificis que es vagin fent com per exemple el futur nou poliesportiu.

TVA incorpora més programes

Televisió d'Argentona continua augmentant la seva programació. En els darrers mesos ha estrenat tres espais diferents. La primera de les novetats ha estat la transmissió de les misses dels diumenges i els festius de precepte, que té per objectiu que els argentonins més grans, amb dificultats de desplaçament i malalts puguin seguir còmodament des de casa l'eucaristia. En segon lloc, TVA ha incorporat un programa d'entrevistes amb entitats de la vila presentat per Esteve Català (dijous a les 21:40 i divendres a les 14:00). La darrera de les estrenes de la nova temporada de tele de la vila és Les Masies d'Argentona, un espai conduït per Lluís Serra Vives (divendres a les 21:00).

Volem tots la Sala ?

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Volem realment la Sala o només és un instrument per fer política? A quina estratègia obeeix el fet que l'oposició, que tant ha parlat i ha criticat que no s'obris, ara rebutgi que es tiri endavant? És potser aquesta la col·laboració que, de forma tan insistent, ofereixen als plens?

Al darrer Ple, es va parlar de la rehabilitació de la Sala, després del llarg camí recorregut fins fer-la del poble. Va quedar molt clar que s'està treballant per trobar un projecte engrescador fins al punt que mereixi l'aprovació de la pràctica majoria del poble. Però, és també molt clar que la realització d'aquest projecte ens produirà unes considerables despeses que haurem d'afrontar. Era, i és, intenció d'aquest equip de govern, i pensem que és també la nostra inexcusable obligació, trobar un finançament que sigui el menys oneros possible pels vilatans. Treballant en aquesta línia vam donar a conèixer la manera de finançar que havíem pensat dur a terme: vendre unes parcel·les de can Barrau (per què les volem, sí no?) i invertir aquests diners a la Sala. És a dir: despendre'ns d'uns béns (terrenys) per incrementar el valor d'un altre (la Sala). D'aquesta manera invertíem els diners d'aquests solars en una actuació que havia estat prioritària per tothom fins aquest moment. Va ser llavors quan totes les veus que s'havien aixecat demanant, exigint, la rehabilitació de la Sala per tal que el poble en pogués gaudir, es van tornar crítiques oblidant, de forma sorprenent, aquella prioritat que fins aquell moment havia tingut el seu arranament. Això sí, a les crítiques no s'hi va afegir cap solució alternativa. Arribat aquest punt, són moltes les qüestions que s'obren i ens voldríem fer unes quantes preguntes que oferim per una reflexió col·lectiva:

Volem realment la Sala o només és un instrument per fer política? A quina estratègia obeeix el fet que l'oposició, que tant ha parlat i ha criticat que no s'obris, ara rebutgi que es tiri endavant? És potser aquesta la col·laboració que, de forma tan insistent, ofereixen als plens?

Nosaltres continuarem, com sempre hem fet, tirant endavant els nostres projectes. I sentim de debò no poder considerar els de l'oposició, senzillament, perquè no existeixen. Fan la política del "no perquè ho fan ells", sense oferir alternatives... I d'aquesta manera és molt difícil el diàleg i impossible la discussió.

Treballem per tu

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

És obvi que un cop assolit un objectiu al darrere se'n presenten molts d'altres i que tot és millorable, i amb aquest esperit estem treballant. Hi ha qui s'encaparrarà en fer-te veure el got mig buit i quan et presentem els nostres resultats et semblarà que volem que el vegis mig ple, mira el got amb els teus ulls.

Ja hem passat més d'un any i mig de legislatura, és a dir un any i mig del govern Entesa-PSC i d'una nova manera de fer. Un dels principals eixos d'aquesta manera de fer és la transparència i la participació, i un dels seus exponents és la reunió de poble. Per què una reunió de poble? La vila presentava, i presenta encara, molts endarreriments principalment pel que fa als equipaments i a l'organització interna de l'Ajuntament. Hem volgut explicar-vos quines són les nostres prioritats, com hem plantejat assolir els nostres objectius i quins són els resultats que fins ara ja hem obtingut.

Aquí només et parlarem de realitats i no de projectes, que potser et semblaria més fàcil: la Sala és ja de titularitat municipal; s'ha inaugurat el nou Museu del Càntir; s'han invertit 80 milions en l'arranjament de les vores, carrers, places i enllumenat, i s'han començat les obres del nou cementiri, l'escola bressol del Cros i l'arranjament del Centre Obert.

Hem aconseguit subvencions d'altres administracions i patrocini privat per més de 275 milions en 2 anys i 4 mesos.

Hem representat els interessos del poble davant les altres administracions perquè fessin les feines que els són pròpies com la construcció definitiva de l'Institut, la posada en funcionament del CAP, la construcció del giratori a l'entrada sud de la vila, el manteniment dels torrents...

Hem agilitzat els tràmits per a l'obtenció de les llicències d'obres menors i de les activitats menys molestes. Apliquem de forma més decidida la disciplina urbanística, ambiental i d'activitats.

És obvi que un cop assolit un objectiu al darrere se'n presenten molts d'altres i que tot és millorable, i amb aquest esperit estem treballant. Hi ha qui s'encaparrarà en fer-te veure el got mig buit i quan et presentem els nostres resultats et semblarà que volem que el vegis mig ple, mira el got amb els teus ulls.

Aprofitem aquest espai al *Cap de Creus* per desitjar-te un bon Nadal i un pròsper 2001 ple de felicitat.

Funcionaris i pressupost

No s'entenen. Els funcionaris no s'entenen amb el Sr. Alcalde i cada dia que passa sembla que la possibilitat d'acostar-se està més lluny. Diuen que no se'ls escolta, que es fan les coses sense tenir en compte la seva opinió i que tot plegat és un diàleg de sords.

El pressupost del 2001 en canvi és generós pel que fa a despeses de personal. L'increment previst per l'any vinent és d'un 11% respecte al previst inicialment per l'any 2000. En total la partida de salaris a funcionaris ha crescut un 27% en 2 anys i representa el 39% del pressupost de despesa corrent de l'Ajuntament. Els funcionaris, en canvi, diuen que per ells els increments són just el que ha pujat la inflació dels darrers 2 anys (un 4 o un 5%) i assenyalen cap a les noves incorporacions la destinació de la resta del pressupost.

I al final, els funcionaris es pregunten, on són els socialistes en tota aquesta negociació?...

Segons el Sr. Alcalde, l'oposició és destructiva i els funcionaris no l'entenen... Quin és el problema? És realment l'oposició i els funcionaris? Nosaltres creiem, evidentment, que no.

El pressupost de l'Ajuntament pel 2001 és de 1.780 milions de pessetes. Un 11% més que el previst a l'inici a l'any 2000 i un 6% més que el que es liquidarà a finals d'any. Les despeses de personal, tal com ja s'ha avançat, pugen un 11% i la resta de la despesa corrent un 13%. A la banda dels impostos i taxes cal dir que l'IBI (contribucions habitatge) s'ha incrementat en un 9,6% (quasi un 20% en els 2 darrers anys) i la brossa en un 8%.

Cal citar finalment que la previsió d'inversions és molt elevada, 864 milions de pessetes, i que sincerament posen en dubte que es pugui acomplir ja que aquest any, amb un pressupost molt més reduït, s'arribarà tot just a la meitat.

En la passada edició parlàvem del lamentable estat dels carrers i enllumenats, i en aquesta cal ampliar-ho amb la problemàtica amb els funcionaris. Tot plegat, un èxit!!

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

Segons el Sr. Alcalde, l'oposició és destructiva i els funcionaris no l'entenen...

Quin és el problema? És realment l'oposició i els funcionaris? Nosaltres creiem, evidentment, que no.

Mèrits per ser un bon equip de govern

En aquests moments ens trobem molt decebuts per l'actitud que manté l'equip de govern amb nosaltres, però realment ja no és solament amb nosaltres sinó també amb la resta de l'oposició, diverses entitats, sectors de la vila, i fins i tot amb els treballadors de l'Ajuntament.

Realment quan algú comença a tenir problemes de diàleg amb molta gent, potser és el moment que es miri el melic i es preguntí què passa. No és normal que, davant la campanya electoral que va realitzar sobretot l'Entesa ("projecte global de poble", "una manera diferent de fer", "consensuar i fer participa l'oposició dels grans projectes"... i tantes grans paraules), després del discurs d'investidura ("seré l'alcalde de tots", "un govern de 7 més 6"...), ens trobem en aquests moments que el pont de diàleg que van prometre està per fer.

Prenen decisions unilaterals que afecten la llibertat de paraula en els plens. Els molesta que els preguntis coses als plens, lloc de debat parlamentari en qualsevol democràcia. NO consensuen els grans projectes: pressupostos, inversions, convenis col·lectius... Desmereixen excessivament el paper de l'oposició.

Fan crítica obertament quan un grup municipal ha realitzat alguna tasca i la vol explicar al poble. I ells utilitzen tots els mitjans disponibles al seu abast, fins i tot els públics, alguns dels quals els de l'oposició no tenim la possibilitat d'utilitzar per "vendre" també allò que ells no han fet o solament hi han intervingut en la seva part final -vaja, en la firma-. Per exemple: el Museu del Càntir l'han inaugurat però no l'han fet ells, pel que fa a la Sala tots sabem que l'únic que han fet és posar la firma, el cementiri ja estava aprovat i dotat de partida econòmica abans que ells entressin, i així podríem continuar amb molts més exemples.

Senyors de l'equip de govern, no falsegin la realitat. Quan algú té la necessitat de vendre massa el que fa és perquè realment ha fet molt poc.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Els molesta que els preguntis coses als plens, lloc de debat parlamentari en qualsevol democràcia. NO consensuen els grans projectes: pressupostos, inversions, convenis col·lectius... Desmereixen excessivament el paper de l'oposició.

Mirant enrere sense rancúnia

Ferran Catà

Aquells nadals...

Cada any quan, temorenc, el full de calendari del novembre donava pas al del mes de desembre es veia ja aquella activitat pròpia de les festivitats del Nadal. Uns engreixaven capons, els altres preparaven el pessebre, els de més enllà assajaven els Pastorets. Que poques que eren les llars argentonines en què no hi hagués un raconet on posar aquelles ovelles, aquell riu mansívol, l'anunciada dels pastors... Què importava que les figures del pessebre fossin exageració, que no guardessin relació en la mida. El més important era l'amor, la gràcia, la fidelitat, l'alegria que sortia de dintre amb aquella força desbordant.

Un any de Pastorets va plantejar-se un greu problema. El dimoni gros es va trobar malalt. El seu teòric substitut no se sabia mai el paper, per tant no es podia tirar endavant la representació. Els responsables van arribar a desdir-se del vestuari encarregat a Mataró a can Patuel. L'encarregat de l'arxiu teatral mataroní, però, volia cobrar i per això va proposar una solució: "ja vindré jo i us faré el paper que us fa falta". Encara se senten les rialles en els passadissos de la nostra memòria. En Patuel va sortir a escena. No sabia què dir, i només anava exclamant: "Ires de Déu, valga'm Déu, tireu teló que jo me'n vaig". Va ser un infern només comparable còmicament al dia en què l'àngel Sant Gabriel, a l'anunciar el naixement de Jesús, va començar a giravoltar per la inèrcia d'estar penjat en un filferro. Al voler-se incorporar, detenir, es va trobar penjat de cap per avall. Això era la sal i el pebre de les obres. Per poder disfrutar, riure i veure no havies d'anar pas al Romea! Malgrat tot hem de felicitar aquell grup d'esforçats artistes que feien sentir, exaltar, l'esperit de les festes de Nadal. Quins temps aquells!

Al rescat

Primer any de vida de l'Associació de Protecció Civil d'Argenton

"No volem fer la feina dels bombers, de la policia local ni de la Creu Roja però sí, en la mesura que sigui possible, ajudar-los quan faci falta", diu Joan Molina, president de l'Associació de Voluntaris de Protecció Civil, nascuda a Argenton fa tot just 1 any.

De moment, aquesta entitat, constituïda com a tal, no ha començat a actuar de forma activa però els dissabtes i els diumenges els seus 14 membres (3 són dones) ja fan guàrdies. Per entrar a formar-hi part de manera activa calen dos requisits imprescindibles: ser major de 16 anys i disposar del títol de socorrista. "Es treballa com a grup operatiu, d'intervenció, de logística. Per una actuació òptima, cal tenir uns coneixements bàsics i actuar de la manera més eficaç en moments de crisi", assenyala el seu president. "Ser voluntari no és com jugar al futbol. El que vol ser voluntari ha de tenir un nosequè que no es pot definir. En el fons, som com els bombers, surts però no saps segur si tornaràs. Et pots trobar amb coses molt impactants i només el que està preparat pot actuar".

Les seves tasques. La feina de l'Associació de Voluntaris de Protecció Civil passaria per atendre temes com incendis forestals, accidents de trànsit i fenòmens meteorològics extraordinaris com rierades, ventades i terratrèmols, entre d'altres. De tota manera, la proximitat de la nostra vila amb els túnels de Parpers farà que els responsables de l'entitat prenguin part al curs que organitza periòdicament l'Escola Nacional de Protecció Civil sobre les actuacions d'emergència als túnels.

Poc finançament i molta feina. La manca de fons de finançament és actualment el problema més important d'aquesta nova entitat. El consistori els do-

na anualment 500.000 pessetes (garantides, com a mínim, fins al 2003). "Cal pensar que, per exemple, equipar un voluntari operatiu val 300.000 pessetes comptant l'uniforme, les comunicacions... A hores d'ara encara funcionem amb els nostres propis vehicles per desplaçar-nos i ens en caldria un de propi i un local on trobar-nos." Per aconseguir tot això, aquest grup jove ha començat a moure's i a fer coses. Aquest Nadal han venut números de loteria i estan oberts a les aportacions que vulguin fer els vilatans.

Relacions amb altres entitats. Les reunions amb responsables de la policia local, Creu Roja i bombers han estat molt profitoses. L'Associació depèn directament de la Regidoria de Governació però, a la pràctica, amb qui està més en contacte és amb la de Medi Ambient. Els voluntaris s'han de conèixer pam a pam la massa forestal del municipi per actuar amb la màxima celeritat.

Per formar part de l'Associació de Voluntaris de Protecció Civil cal dirigir-se a l'Ajuntament i entrar la sol·licitud al seu registre. Els responsables de l'entitat calculen que funcionaran activament la propera primavera.

El passat 18 d'octubre van ser jutjats i absolts els dos joves argentonins Dani Mosquera i Víctor Sánchez, que havien estat detinguts el dia 27 de maig d'aquest any. Aquell dia, després de participar en una manifestació antimilitarista, els dos joves, juntament amb altres cinc nois, foren empresonats per la Policia Nacional. A partir d'aquell moment baixaren a un món obscur, segons ells "d'abús d'autoritat, de por i de maltractaments". Un viatge al mateix infern.

Víctor Sánchez, Ivan García i Dani Mosquera.

Viatge a l'infern

Prenent unes cerveses en una tauleta al Bar del «Centru», reconfortats pel so de fons de la televisió, la gent i el futbolí, en Dani i en Víctor ja no senten por al parlar sobre què els passà el 27 de maig passat. Aquell dia els dos nois participaren en la manifestació antimilitarista i en contra de l'exèrcit que desfilava a Barcelona en commemoració del dia de les forces armades. Als volts del migdia després de la manifestació, un grup aïllat format per 8 joves (entre ells en Víctor i en Dani i els mataronins Xevi Collado i Ivan García) és assaltat al carrer Tarragona per un grup de policies nacionals ajudats per agents de paisà: tots els nois, menys un que escapa, són estirats a terra; reben cops i insults, mentrestant, immobilitzat per dos policies, en Xevi Collado és encanonat amb una escopeta de bales de goma a

dos dits de la cara. Dels 7 detinguts, només a en Dani se li troben pedres que presumptament ha tirat durant la manifestació. Un dels policies de paisà recull 6 pedres de terra i diu: «ja tenim les pedres que heu tirat». «Proves falses», segons els manifestants. Els 7 són introduïts dins una furgoneta, on són «amençats i agredits»: els policies «apallissen sense contemplacions» l'Ivan, provocant-li «morats i un tall al llavi», com explica Collado. Els nois, apilonats i apretats, són tapats amb caçadores. La furgoneta està 30 minuts circulant, i comencen a tenir molta calor i símptomes d'asfíxia. Els conductors de l'auto no fan cas dels crits dels nois fins que arriben a un centre policial. En obrir-se les portes, en Víctor recorda que va sentir una veu policial: «¿Cuántos cerdos hay en la furgoneta?».

Baixen i són emmanillats. Després d'un breu escorcoll són traslladats a la comissaria de la Verneda.

Incomunicats a comissaria. Allà els tenen totalment incomunicats en una cel·la. No els deixen anar al lavabo ni els donen aigua. Al cap d'unes hores els funcionaris de la comissaria demanen als joves a qui volen que truquin per informar de la seva detenció. Tancats, indefensos, són objecte «de burla» per part de diversos policies: els «insulten i els tracten d'escòria» i de «merda». Els baixen un per un als calabossos. Allà els fan un reconeixement mèdic, i els obliguen a despullar-se i «fer flexions de cames i estirats al terra», diu en Víctor. Són posats en una habitacioneta fins que a mitjanit són traslladats a la comissaria de la Via Laietana, i els reclouen en una presó «fastigosa». Allà passen la nit. L'endemà al matí els porten a declarar als jutjats. Hi passen tot el matí. Se'ls acusa de resistència i agressió a l'autoritat i danys físics. Finalment, al migdia són alliberats. En el judici del 18 d'octubre el jutge instructor absol els detinguts i els deixa en llibertat sense càrrecs.

Mostres de solidaritat. D'altra banda, cal remarcar l'impressionant sentiment de solidaritat que envoltà aquesta història: Maulets pagà els advocats dels joves, alhora que es posaven guardioles per recollir diners a diversos indrets. Així mateix es destinà un 10% dels beneficis de la Garrinada de la Festa Major a sufragar els costos dels tràmits judicials. Però potser el fet clau fou el passat 28 d'octubre, quan s'organitzà una festa de solidaritat a Argentona amb els detinguts, amb la participació de moltíssimes entitats estudiantils, culturals, polítiques i alternatives de la vila. «Per manifestar-se no s'ha de tractar la gent així... Hi ha molta brutalitat policial», diu Víctor Sánchez. La impunitat policial i els abusos d'autoritat comesos, segons els afectats, són evidents, i ara els mateixos detinguts han impulsat una denúncia de maltractaments a la policia nacional.

MARC DURAN

Feia de fuster quan amb 20 anys va entrar com a monjo al monestir de la cartoixa de Montalegre (Tiana). Havia pres la ferma decisió que la seva vida s'encaminaria al món religiós i contemplatiu. D'esperit inquiet i aventurer, dues dècades després, Miquel Font va travessar la porta del carrer i va començar un periple com a capellà en el qual ha viscut mil i una experiències. L'última, al desert de Calama, des d'on ha vist en primera persona el Xile de Pinochet i el de després de Pinochet.

Ara, a Argentona.

L'home d'Atacama

El nou vicari, Miquel Font, arriba de Xile, on ha passat 12 anys en dues etapes diferents, amb dictadura i sense

Just quan fa gairebé un any de la mort de l'anterior vicari, mossèn Ramon Ribera, la parròquia de Sant Julià torna a tenir dos inquilins fixos. A finals d'octubre, al rector Salvador Cabré se li va afegir a casa un nou company en tasques pastorals: mossèn Miquel Font Quintana. Barceloní del barri del Clot (1934), amb 15 anys es va posar a treballar en un taller de fuster modelista per a fundidors. No l'acabava, però, d'omplir i cap a l'any 1955, va decidir de fer un gir total a la seva vida. "La vocació ve quan ve, i a mi m'agradava la vida contemplativa i de solitud i així va ser com vaig convertir-me en monjo de la cartoixa", confessa el nou vicari argentoní. Miquel Font va passar dues dècades

al monestir cartoixà de la Conreria (Tiana), on duia una existència de pur ermità, de pregària, estudi i treball. Va ser molt temps el monjo bibliotecari i més tard el procurador, l'administrador del centre.

De monjo a capellà. El 1975 no només queia la dictadura franquista sinó que també es marcava un nou punt d'inflexió en la trajectòria de Miquel Font. El monjo barceloní penjava l'hàbit per posar-se la sotana i integrar-se de ple al clero diocesà. La seva primera experiència va ser al barri de la Sagrera. "Va ser un canvi bastant brusc però sempre m'he adaptat bé als canvis, mai m'ha costat gaire". Després va venir l'etapa de rector al Penedès (Sant

Pere de Molanta, Avinyonet...), on als matins encara tenia temps per treballar de fuster en una casa de mobles. A l'horitzó esperava Xile. L'aventura arribaria tres anys després. "Vaig sentir la inquietud d'anar a Bolívia com a professor de fusteria d'una escola de treball social i al final vaig acabar a Xile".

Xile en dues etapes. Va aterrar a la prelatura de Calama en ple desert d'Atacama (al peu dels Andes, al nord del país). "No és un desert com el del Sàhara, no són aquelles dunes de sorra, sinó que és una terra forta, molt rica en mineral, coure, principalment, i amb escassa vegetació".

Durant set anys, el Miquel va exercir de rector i de vicari a la localitat xilena en plena dictadura de Pinochet. "Realment hi havia molta repressió, molt control. No tenies problemes si no deies res que molestés els militars. A vegades sense dir res et molestaven igualment perquè s'ho imaginaven. Por? No. Si has de viure amb por val més no viure". Ell és dels pocs catalans que ha viscut dues dictadures. "A la del Franco molta gent s'hi va arribar a acostumar. La xilena era menys intel·ligent, menys diplomàtica, més mà dura". Mossèn Font també va veure l'arribada de la democràcia al país andí. "Va significar un respirar, llibertat, però també un gran esforç. No és fàcil consolidar el camí. Hi ha massa interessos creats. Tot i així es reconeix Xile com un dels països més avançats de l'Amèrica pobra".

Problemes de salut dels seus pares van fer-lo tornar a Catalunya. Font va passar per les parròquies de Torrelles de Foix i Pontons, i va estar de capellà de l'hospital comarcal i també del neuropsiquiàtric a Martorell. Amb la mort dels pares, torna a Xile com a formador espiritual i bibliotecari de la mateixa prelatura. El país no havia canviat gaire. "Hi ha molt atur i molta delinqüència". En aquests cinc anys va fer una important tasca de formació juntament amb els seus companys.

Argentona, actual destí. La maratoniana carrera religiosa de mossèn Miquel Font continua ara a Argentona. "És un poble molt bonic, tranquil. No hi havia estat mai però n'havia sentit a parlar. M'hi he adaptat de seguida. M'hi trobo molt bé". La companyia de mossèn Cabré també ha resultat tot un al·licient. "No el coneixia, ens avenim força. En les idees ningú és exacte però podem ser perfectament compatibles".

La visita de Macià

Les dues fotografies pertanyen al fotògraf Sagarra. En una es veu Macià baixant del cotxe descapotable, amb braçalet negre de dol al braç esquerre i el barret a la mà dreta. Darrere seu hi veiem un mosso d'esquadra i una gran gentada que envolta el vehicle. L'altra foto correspon al moment en què Macià, des d'un empostissat, s'adreça als vilatans congregats. Les fotografies estan tirades des de la cruïlla del passeig Marina Julià amb Baró de Viver (aleshores passeig Pi i Margall), on va tenir lloc l'acte oficial d'inauguració de la portada d'aigües, motiu de la seva visita.

Indagant un xic sobre la visita del president Macià a Argentona (creiem que va ser l'única que va fer l'avi a la nostra vila), podem dir que aquesta va aixecar gran expectació, ja que una munió d'argentonins van sortir al carrer a rebre'l molta estona abans de la seva arribada, a les 17.30 h. El motiu de la visita, com ja hem dit, va ser la inauguració oficial de la portada d'aigües des de Dosrius a la part alta de la vila (la zona dels estiuejants), fins aleshores amb moltes dificultats en el subministrament d'aigua potable. El Diari de Mataró del dissabte dia 6 d'agost avança el programa d'actes previst. El dilluns dia 8 d'agost, el mateix diari informa, a doble columna, del desenvolupament dels actes: "Estaven a l'entrada del poble a rebre el senyor Francesc Ma-

cià: el secretari particular del Governador, senyor Raboso; l'alcalde d'Argentona, senyor Josep Calvet; els regidors senyors Lladó, Casabella, Solé, Abril, Batlle, Duran i Itchar". També hi havia una representació dels ajuntaments de Mataró, Vilassar de Mar, Premià i Òrrius, del jutjat municipal d'Argentona i d'altres personalitats de la vila.

El recorregut pas a pas. A les 17.35 h arribà el president Macià, acompanyat del conseller de la Generalitat Serra i Moret i dels senyors Pérez Farras, Ulled i Ventós (aquests dos darrers regidors de l'Ajuntament de Barcelona que estiuejaven a Argentona). Diu la crònica que "la comitiva es dirigí a l'Ajuntament, on es féu una recepció al president. Després de visitar l'Exposició d'Art Inèdit es dirigí al Passeig Pi i Margall per tal d'inaugurar el Servei d'Aigües. Allà els senyors Lladó i Calvet glossaren l'actuació de la Comissió de Propietaris, en especial del senyor

Farrero que ha donat tota classe de facilitats per tal de que es portés tan important servei a la nostra població". I segueix: "En aixecar-se a parlar el senyor Macià fou rebut amb una eixordadora ovació per part de tots els allí congregats. El President tingué paraules de sincer elogi per l'Ajuntament argentoní i l'encoratjà a seguir endavant per aquest camí de millorament i engrandiment de Argentona. En acabar fou també molt aplaudit i ovacionat".

A continuació es dirigí al camp d'esports per veure durant uns minuts el partit de futbol que van disputar els primers equips de Blanes i Argentona. El president saludà tots els jugadors i pocs minuts després de començar el partit marxà cap a Terrassa, on l'esperaven més tard, de manera que no es va poder quedar al sopar que s'havia preparat en honor seu, el qual es va celebrar igualment amb l'assistència del conseller Serra i Moret.

Encara avui molta gent gran d'Argentona recorda aquell dia d'estiu en què la nostra vila es va mobilitzar per rebre el president Macià, i dues de les noies que li van fer lliurament d'un ram de flors són avui àvies que recorden amb emoció aquells moments, són la Francisqueta Batlle i la Montserrat Recolons.

Les dues fotografies que acompanyen aquest text pertanyen a la visita que el president de la Generalitat de Catalunya Francesc Macià va fer a Argentona el 6 d'agost del 1932. Si bé ja teníem notícies d'aquestes fotografies, la casualitat va fer que es trobessin els negatius originals a l'arxiu fotogràfic de l'arxiu històric de l'Ajuntament de Barcelona mentre es cercava informació gràfica sobre càntirs, pocs mesos abans d'inaugurar el nou Museu.

Coses d'aquí

Rosa Masó

Fa 25 anys

Quan escric aquestes ratlles estic desconcertada, abatuda, irritada i trista alhora: m'acabo d'assabentar que ETA ha assassinat Ernest Lluch. Ernest Lluch, l'home que havia treballat i lluitat contra el franquisme, és assassinat per ETA en nom de no sé quin tipus de llibertat. Fa 25 anys molts de nosaltres treballàvem per aconseguir una comunitat més lliure, justa i democràtica. Recordo que, durant la meua joventut, i entre els anys 60-70 juntament amb altres persones que buscàvem nous camins i reflexions sobre la situació política i social d'aquells anys, vaig connectar amb la JAC (joventut d'acció catòlica). Allà vaig conèixer l'Ernest Lluch.

Lavors estava prohibit reunir-se més de cinc persones i ho fèiem sota l'empar de l'Església catòlica. En aquells anys existien diferents grups, a més a més de la JAC.

El treball associatiu anava prenent cos. Les entitats cercaven noves línies d'actuació i a través d'elles es podia intentar fer quelcom (sempre, però, demanant permís al Govern Civil). Era obligació fer un petit resum i calia disfressar-ho per poder passar el control de la censura. Al ser jove i tenir molts ideals no eres tan conscient dels perills i dels problemes que podies tenir. Els pares ens deien: "no et posis en política", perquè el fet de parlar de qualsevol cosa i fer alguna activitat renovadora era posar-se en política. Els pares tenien por que ens passés alguna cosa i ara penso que potser tenien raó. Ara tenim por d'ETA. Han passat 25 anys de la mort d'en Franco, amb qui va desaparèixer un maleït feixisme. Però, retornant a l'inici del meu escrit, no puc menys que indignar-me tot veient que un altre feixisme, el d' ETA, tracta d'anul·lar les nostres llibertats.

COSES DE LA VILA

Lluita per la doctora

La Comissió ciutadana a favor de la doctora Fina Homs continua la seva lluita perquè la metgessa torni a l'ABS d'Argemón. Els membres de la comissió han mantingut diferents entrevistes als últims mesos amb responsables municipals i comarcals (van entregar 1.500 firmes al president del Consell Comarcal, Josep Jo) per tractar de fer palesa la voluntat popular que Homs (actualment a l'atur) es reintegri al seu lloc de treball al centre sanitari de la vila. El 29 de novembre passat van arribar a trobar-se amb el gerent del Consorci Sanitari del Maresme (gestor de l'ABS local), el Sr. Joan Berenguer. La impressió de la Comissió va ser que "mentre ell fos al capdavant de tot, Homs no estaria a l'ABS". Segons la Comissió pro Doctora Homs, sembla que a la metgessa se li va oferir treball al Consorci: quinze hores setmanals durant la temporada de la grip (de novembre a juny) al Centre de Cirera a Mataró. Homs no ho va acceptar. La Comissió no té cap intenció d'abandonar la lluita.

Agiliten els tràmits

Amb la idea de modernitzar l'estructura municipal i fer més àgil als ciutadans la paperassa burocràtica, l'Ajuntament va aprovar al ple ordinari del novembre passat modificacions de diferents ordenances. Es tracta de les ordenances d'obres menors, de llicències d'activitats i de llicències d'obertures. La nova ordenança de les obres menors possibilita que determinades obres quedin subjectes al

règim de comunicació prèvia que permetrà als interessats iniciar les obres un mes després de comunicar-ho a l'Administració local. La comunicació prèvia també s'aplicarà a les ordenances de l'exercici d'activitats i al reglament regulador de llicències d'obertures.

Sis marquesines

L'Ajuntament i la Generalitat de Catalunya han signat un conveni per la instal·lació de sis marquesines a les parades d'autobús del terme municipal. La demanda, que ha sorgit del consistori, proposa la col·locació d'aquestes marquesines a diferents punts del terme municipal per tal de millorar el servei de transport de la vila. L'acord entre les dues administracions suposarà que la Generalitat es faci càrrec de la instal·lació de les marquesines mentre que el govern local subministrarà l'electricitat. Diverses empreses fixades per l'ens autonòmic s'encarregaran del manteniment de les sis cobertes pel transport públic. Dues de les noves marquesines s'instal·laran al veïnat de Sant Miquel del Cros i la resta es repartiran al voltant del municipi.

Troben ossos a Parpers

La brigada municipal de l'Ajuntament, en la seva habitual neteja de boscos de les rodalies, va fer una troballa inesperada a la zona de Parpers. Concretament al quilòmetre deu de la Collada de Parpers va descobrir una bossa blanca semienterrada amb ossos humans. Els membres de la brigada van donar avís immediatament a la policia local, que alhora va posar-se en contacte amb la guàrdia civil. La Policia Judicial de Premià de Mar va acudir al lloc dels fets amb un jutge i un metge forense per procedir a l'aixecament de les restes. Les primeres hipòtesis apunten que els ossos pertanyen a tres persones diferents ja que es van trobar tres mandíbules.

COSES DE LA VILA

Protestes pel conveni

Els treballadors de l'Ajuntament van presentar diverses preguntes al ple del desembre passat per queixar-se de la marxa de les negociacions que estan tenint amb l'equip de govern per la concreció del seu conveni col·lectiu. El representant laboral, Francesc Rovira, va criticar entre altres coses el retard de l'aplicació del conveni, la manca de reunions tripartides (responsables de l'estudi de llocs de treball -Diputació-, govern i treballadors), la fixació d'un organigrama al marge dels interessos dels treballadors i la poca voluntat del govern per contemplar correctament els plusos i complements del personal. L'alcalde, Antoni Soy, va insistir que l'equip de govern sempre ha estat i estarà disposat a dialogar i negociar.

de la vila de personal qualificat, i al mateix temps ajudem a que persones aturades puguin formar-se per poder estar en millors condicions de trobar feina", recalca l'agent de desenvolupament local, Alfons Muñoz.

Moliné, medalla al mèrit

El coordinador tècnic del Futbol Club Argentona va rebre el 13 de novembre passat la medalla de plata al mèrit de la Federació Catalana de Futbol per la seva llarga i destacada trajectòria al voltant de l'esport de la pilota. Es tracta d'una distinció molt important en el concert català que va rebre en el transcurs d'una cerimònia al Palau de la Generalitat. Moliné va compartir protagonisme amb premiats del nivell de l'exfutbolista i exseleccionador nacional Domingo Valmanya i els exfutbolistes Sagué i Faura.

obres complementàries del nou Institut, la qual cosa ha estat reclamant amb insistència l'Associació de Pares i Mares del centre: el desplaçament de la claveguera (situada al darrera del gimnàs) per evitar que passi per l'interior de l'equipament; la instal·lació de columnes de llum, i la col·locació de la vorera del davant, just a la banda contrària de la piscina. El que sí que s'està fent és el mur de separació de l'Institut al costat de les vivendes del MOPU.

Clam pels contenidors

Els botiguers de la plaça de Vendre van mostrar la seva indignació el novembre passat per l'excessiva presència de contenidors en aquella zona comercial. La gota que va fer vessar el vas va produir-se en veure com les deixalles s'escampaven pel carrer en estar ple a vessar i força malmès (per les bretolades) el contenidor del cartró. Segons el regidor de Medi Ambient, Lluís Viladevall, el contenidor es buida un cop per setmana els dimecres, però la coincidència del d'aquella amb un festiu va provocar que no s'anés a buidar fins un dia després. Tot plegat va fer que els comerciants obrissin un debat sobre la perjudicial concentració de contenidors al voltant de la Plaça. El president de la Unió de Botiguers, Josep Maria Puig, destacava la inconveniència del fet que tants contenidors estiguin en una plaça de productes frescos. Puig també denunciava una queixa sobre el contenidor d'oli, que havia patit una fuga que va originar molta polèmica. Segons ha explicat Viladevall, en total a la plaça de Vendre hi havia 8 contenidors: 4 de recollida selectiva (paper, vidre, envasos i olis) i 4 de recollida domèstica. A partir de la queixa dels botiguers, els contenidors de selectiva han estat canviats de lloc i traslladats a l'altura de can Doro. El president dels botiguers ha trobat poc encertada la solució, perquè aquesta important zona del poble continua tenint massa contenidors. D'altra banda, el regidor socialista està estudiant la fórmula per reubicar els contenidors de recollida domèstica.

Curs de geriatria

L'1 de desembre passat va finalitzar el curs de formació ocupacional per a dones aturades majors de 25 anys d'auxiliar de geriatria, organitzat pel Servei Municipal de Promoció Econòmica d'Argentona (SEMPRE) i subvencionat pel Departament de Treball. Han estat 17 les alumnes que s'han beneficiat d'aquest curs de 300 hores amb pràctiques a centres geriàtrics incloses.

Com a primer any en què l'Ajuntament ha estat homologat com a centre de formació ocupacional, els resultats obtinguts són "positius ja que donem resposta a la necessitat d'un sector dels empresaris/es

Pàrquing al camp de futbol

L'espai deixat pels antics barracons de l'Institut, just entre el camp de futbol i l'Escola Francesc Burniol, es convertirà en zona d'aparcament ben condicionada. Segons ha explicat el regidor d'Obres, Mateu Piñol, l'Ajuntament invertirà 5,5 milions de pessetes aproximadament en aquests treballs. D'entrada es col·locarà una filera d'arbres just al costat de la Burniol. Després s'asfaltarà tota l'àrea fins on acaba la tanca paral·lela al camp de futbol i es deixarà un pas d'emergència per accedir al poliesportiu (el que era el pas de vianants que tocava a Francesc Burniol) per si convé que hi passi una ambulància. Piñol espera que abans de final d'any s'adjudiqui l'obra. D'altra banda es continua avançant en els tràmits burocràtics per realitzar diferents

De dalt a baix i d'esquerra a dreta: Joan Vaquer, Mateu Piñol, Jordi Pinart, Margarida Colomer, Montse Brugal, Antoni Soy i Lluís Viladevall.

El Tubbie-govern

El dibuixant David Alcalà guanya el concurs de caricatures de l'equip de govern d'Argentona amb una composició basada en els teletubbies

24

"Ho vaig acabar pràcticament en un dia. Vaig buscar una idea graciosa i infantil alhora, i fer una versió de regidors i alcalde teletubbies em va semblar perfecte", comenta un somrient David Alcalà que es va embutxacar les 25.000 pessetes en metàl·lic del primer premi del concurs de caricatures convocat pel Consell de Joves per anunciar la Segona Assemblea Jove d'Argentona. Alcalà no va tenir gaire competència ja que en el certamen només s'hi van presentar tres treballs (Enric Garriga i Cristina Prats); de tota manera no és un profa en el món de les caricatures. Amb 15 anys ja va guanyar un concurs de còmic organitzat des de Clips Argentona. Als 21, el jove argentoní està cursant estudis superiors d'il·lustració a l'Escola Pau Gargallo de Badalona. El David es vol dedicar a aquest món. De fet ja col·labora en una revista de manga, Minami, i en diversos fanzines, i ha impartit classes de còmic en diferents llocs. El seu estil està força influenciat pels dibuixants japonesos però també beu d'altres camps.

Colomer, la més complicada. Tal com es pot veure en el dibuix, David Alcalà va caricaturitzar tots els membres de l'equip de govern actual. Ho va fer per passos.

Primer els va retratar per separat. Les principals dificultats li van venir a l'hora de compondre la caricatura de la regidora Margarida Colomer. "Té unes faccions difícils, molt peculiars i em va costar de trobar-hi la definició correcta. Al final el resultat crec que ha estat prou bo", explica Alcalà. L'alcalde, Antoni Soy, i el regidor socialista Joan Vaquer li van plantejar un altre problema. "Tots dos duen bigoti i ulleres, i vaig haver d'escarrassar-m'hi força perquè les dues caricatures fossin clarament diferents". La resta va ser més o menys senzill. Des del cantó polític, la composició de David Alcalà ha calat força bé. "Hem pogut riure força de nosaltres mateixos", apunta el regidor de Jovenut, Lluís Viladevall. El socialista assegura que es buscava una fórmula, "un reclam per captar participació en el debat de poble que fem amb la gent jove en l'Assemblea anual", estrenada l'any passat. "És un plantejament valent i arriscat, deixar caricaturitzar la imatge personal. Pensem, però, que ho pot fer més engrescador, apropa els polítics als joves". De l'oposició no se n'ha fet cap caricatura perquè "participa molt poc en el Consell de Joves. Tenen, però, la porta oberta si ho demanen".

Cridats a ser lliures

Salvador Cabré

Explosió de llibertat

Parlo en nom d'un creient, que creu en Jesucrist i en el seu missatge, i no en nom de tots els creients sinó d'un de concret que respecta les altres maneres de veure i de viure el Nadal. El NADAL comporta dolor i alegria. NADAL és un sofriment perquè hi ha guerres, i fam, i odís. NADAL és un infant que neix lluny de casa, rebutjat per tothom a Betlem, arraconat en una menjadora foravila. NADAL l'hem convertit en quincalla, embolcallada amb paper de plata. De la cova estant Jesús ens crida a una vida més autèntica, més austera, més fraternal, més solidària. Però Nadal és també una presència. El crit dels marginats és aquí, és el crit de Jesús que ens desvetlla de tanta mandra, de tanta gasiveria, de tant egoisme. És la presència d'una PERSONA que no para de cridar en el silenci del nostre cor. I el sentim. I ens fa sortir del nostre cementiri. I surten Joan XXIII, Teresa de Calcuta, Pere Casaldàliga, Òscar Romero, com en altres temps havia fet sortir Francesc d'Assís, Francesc Xavier, Joan Bosco, etc. Es tracta d'una presència activa i fecunda. Hi ha una llibertat transcendental que ens ve d'aquesta FESTA; és la seguretat de la realització plena, definitiva, de la persona humana malgrat totes les contradiccions.

Els articles per al proper número de Cap de Creus se'ns han de fer arribar el 5 de gener del 2001 com a data màxima.

Un lluitador nat

Ara fa 46 anys va arribar a Argentona per emprendre una nova vida. D'Andalusia ens va portar la seva passió pel ciclisme i, sobretot, per la vila. Entregat als costums d'aquí des del primer dia, no ha parat de treballar per la seva família i per un poble que li té el cor robat. Però ara, Antonio Cachinero (fins l'octubre passat president del Club Ciclista El Càntir d'Argentona) prefereix deixar el seu lloc a les generacions més joves. El repte no és fàcil. Molts èxits l'avalen, entre ells el d'haver col·locat Argentona dins el mapa ciclista.

Porta el ciclisme a les venes. No pot ni pretén amagar-ho. La dedicació d'Antonio per la bicicleta va molt més enllà de l'afició. Fruit d'aquesta passió en va néixer el Club Ciclista El Càntir, del qual ha estat president durant 8 anys i que ara deixa per "motius familiars i perquè després de prop d'una dècada al front del club s'ha de donar pas a la joventut", afirma. Amb la fundació d'El Càntir, l'any 1992, Cachinero va situar la vila dins l'elit del món de la bici. Entre els èxits més destacats hi ha el d'haver organitzat la sortida d'una etapa de la Volta Catalunya 2000 i el d'haver arribat als 80 socis, que es diu aviat.

Del bressol a la bici. L'any 1933, Azuel, un petit poble de la província de Còrdova, va veure néixer un apassionat del ciclisme. L'afició li va venir de molt petit. "En aquella època hi havia molt poques bicis, però recordo que els meus veïns en tenien una i un dia me la van deixar per passejar per casa seva. Des de llavors ja no he deixat de muntar-hi", comenta. Els somnis d'Antonio es van fer realitat quan la família va decidir fer una curiosa inversió. "Somiava en la bici i el meu pare, per fer-me feliç, va comprar un burro i al cap d'un any el va canviar per una bicicleta". Des d'aquell dia els pedals no es mourien del seu costat fins que, amb 22 anys, va haver d'emigrar. Argentona va ser el lloc escollit. El 1956 va arribar buscant una feina que el seu poble no li podia donar i que aquí sí que va trobar. A

la nostra vila també hi va formar tota la seva família. L'oportunitat que va trobar a Argentona mai l'oblidarà i és per això que se l'estima tant. "Ho donaria tot per Argentona. Des del primer dia m'he entregat al poble i sempre he lluitat perquè el que es fa a la vila es faci ben fet", afirma amb posat convençut.

Home sacrificat. El seu gran cor i les ganes d'ajudar tothom han fet que la gent se l'estimi com es mereix. Aquest esperit de sacrifici és el mateix que demostrava damunt la bici. Era el típic gregari, ciclista regular que explotava les seves qualitats quan havia d'afrontar la muntanya i que tirava de l'equip en les etapes més dures. Fins i tot era capaç de baixar i pujar ports com l'Envalira (2.049 m) més d'una vegada. "Aquell dia els meus companys van acusar l'esforç de la carrera i es van quedar sense avituallament i jo, que vaig ser el primer en arribar al cim, vaig agafar més menjar, vaig baixar l'Envalira i després vaig tornar a tirar d'ells perquè poguessin passar el port", diu amb un somriure sincer.

Cachinero va començar la seva carrera com a ciclista el 1973 a les files del Mataró. D'aquí va passar a l'Illuro, on va formar part de l'equip de veterans durant

dues temporades, i cap als 50 anys va passar a ser aficionat cicloturista. La gran col·lecció de copes i medalles que omplen casa seva reafirmen les seves paraules. Són trofeus a l'esforç i a la dedicació que el caracteritzen.

Benestar per tothom. Home disposat a compartir tot el que té, a donar-ho tot per l'altra gent, des que es va jubilar, Cachinero dedica gran part del seu temps als altres: col·labora amb l'Associació de Malalts del Parkinson i participa en moltes de les activitats que es fan a la vila, però sense deixar de banda el ciclisme. I per relaxar-se, res millor que un petit hort que cuida dia a dia. El que té molt clar són les seves aspiracions de cara el futur: "No deixar el ciclisme, que l'afició per la bici no es perdi a la vila i poder disfrutar d'una bona residència pública dins el terme d'Argentona, que bona falta li fa".

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

ARGENTONA: Zona St. Sebastià, obra nova, magnífic dúplex de 110 m2 més terrassa, per estrenar, consta de 3 habitacions, gran saló menjador, 2 banys, cuina-office equipada, acabats de qualitat, plaça pàrking. 31.500.000.-

ARGENTONA: Esplèndid pis, 3 habitacions, nou d'any, amb pàrking i traster inclòs. 20.500.000.- Ocasió!

ARGENTONA: Les Ginesteres, preciosa torre molt ben situada, jardí pla, amb gespa. 3 habitacions, saló menjador, llar de foc, cuina-office, gran traster bodega, acabats de gran qualitat. Urgeix per canvi. 33.500.000.-

ARGENTONA: Can Ferraters, parcel·la 1.100 m2, gran ocasió per canvi. 11.900.000.- Vistes al mar.

ARGENTONA: Pis tot reformat de 3 habitacions, calefacció, bones vistes a muntanya, ideal parelles. 15.500.000.-

ARGENTONA: Pis gran, planta baixa, per re-formar, bones vistes. 14.500.000.- Ocasió !

VILASSAR DE MAR: Pla de l'Abellà, es-plèndida torre a 3 vents, zona comunitària, acabats de disseny. Consulti preu.

ARGENTONA: Casa senyorial a Can Ferraters, a 3 vents, amb terreny de 200 m2 de jardí, consta de 2 plantes, poques reformes, portes decorades, cuina nova, bany complet. 31.500.000.-

ARGENTONA: Terreny de 1.600 m2 a zona plaça Montserrat, tot enjardinat amb dues edificacions separades, piscina, frontó, gran garatge independent. Es pot fer una altra torre. Demani informació !!!

ARGENTONA: Dúplex tipus casa independent, molt cèntric, nou de 6 anys, consta de 200 m2 amb 5 habitacions, saló menjador, cuina, 2 banys i pati. 35.000.000.-

ARGENTONA: Exclusiva casa cèntrica, tipus de poble, totalment reformada de pocs anys. 36.500.000.- Ocasió.

CANYAMARS: Terreny a Can Figueres de 820 m2, amb projecte acabat, només preparat per demanar els permisos. 5.900.000.- Li edifi-quem la seva torre a 130.000.-/m2.

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)
- DIVENDRES AL MIGDIA TANCAT

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

DETERGENT ARIEL Bossa 12 cac. 1,458 kg.	658	SUAVITZANT VERNEL 3 l., 36 Rentades	385
RENTAVAIXELLES CORAL 1l.	99	DESENGREIXANT KH7 Recanvi, 1litre	259
TOMÀQUET TOMATOR Llauna 410 grs.	65	OLIVES FARCIDES SERPIS Llauna normal 350 grs.	105
CAFÈ MARCILLA Mòlt, tot tipus	195	GALETES ARTIACH Tot tipus	125
CAVA BACH Extris. brut natural	495	SUC DE FRUITA FRUCO Brik, tot tipus	105
TARONJADA TRINA 1,5 l., sense gas	149	CERVESA ESTRELLA DAMM Pack 6 u., 25 cc.	275
CANELONS GALLO 20 u.	75	BOMBÓ FERRERO ROCHER 16 u.	539
NEULES SOSA Capsa 25 u.	95	LLET PASCUAL Brik, tot tipus	100

OFERTA VÀLIDA FINS
AL 7 DE GENER DEL 2001

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clínicas**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

ADVOCATS

ASSESSORS

Bufet d'advocats multidisciplinar

*Us desitja
Bones Festes*

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis
- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argentona
Tel. 93 797 40 15 / Fax 93 797 40 16

Herbo dietètica Poliol

Aliments integrals i biològics, fitoteràpia (herbes)

Productes frescs (tòfu, tempe, hamburgueses, salsitxes)

Productes alternatius (medicina natural Santiveri, Neret, Kiluva, Prodiel, Bioforce, entre altres).

Fruits secs i espècies a granel.

**Aquest desembre,
amb motiu del 6è aniversari,
un 5% de descompte**

C/. Joan XXIII, 9 Tel. 93 756 01 42
ARGENTONA

Coneix el servei a Argentona de CENTRE DE DIA de la Residència Xanel?

**Per a persones que necessiten acolliment
durant el dia però que dormen a casa seva**

Serveis:

- Atenció personal per rentar-se, menjar, vestir-se...
- Dinamització sociocultural
- Suport psicològic a les famílies
- Rehabilitació de manteniment

Altres serveis opcionals:

- Transports
- Perruqueria i barberia
- Podologia
- Bugaderia

Xanel us desitja Bones Festes

CENTRE COL-LABORADOR DEL PROGRAMA D'ACOLLIMENT RESIDENCIAL DE L'ICASS

No dubti en trucar-nos, assessorar-lo serà un plaer.
Tenim gent gran gaudint avui mateix d'aquest
gran servei poc conegut i molt agraït.

**Estem al Passeig del Baró de Viver, 21
Telèfon 93 797 06 34 (Rosario Parras)**

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

FECSA

enher

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - FECSA enher

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• **OBRES I CANALITZACIONS**

• **INSTAL·LACIONS MT I BT**

• **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**

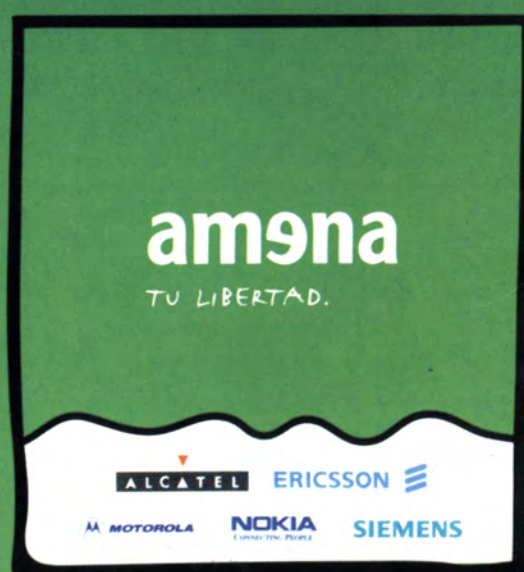
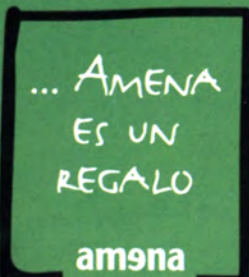
• **MANTENIMENT EMPRESES**

• **AIRE CONDICIONAT**

• **CALEFACCIÓ**

• **TELEFONIA MÒBIL AMENA**

• **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓN**

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30 - MATARÓ